

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

KNJIGA (izvjesnoga) LIJEČNIŠTVA (medicine izvjesne)

GLAVA:

Nije spustio Allah (ni jednu) bolest (dručkije) osim (tako da) je spustio za nju (jedan, neki) lijek.

(dakle: Nije Allah odredio (stvorio) ni jednu bolest (dručkije), a da nije odredio za nju i odgovarajući lijek.)

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musena-a, pričao nam je Ebu Ahmed Zubejrija, pričao nam je Amr, sin Seida sina Ebu Husejna, pričao nam je Ata', sin Ebu Rebaha, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Nije spustio Allah (ni jednu) bolest (dručkije) osim (tako da) je spustio za nju (jedan, neki) lijek."

GLAVA:

Da li (će da) liječi (izvjesni) čovjek (izvjesnu) ženu i (izvjesna) žena (izvjesnoga) čovjeka.

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Bišr, sin Mufaddala, od Halida, sina Zekvana, od Rubejji'e, kćeri Muavviza sina Afra'e, rekla je:

Bile smo (običaja da) ratujemo (tj. Ratovasmo i mi žene u zajednici) sa poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Napajamo (izvjesne) ljude i poslužujemo ih, i vraćamo (izvjesne) poginule i ranjene ka Medini.

GLAVA:

Lijek (izvjesni) je u tri (postupka).

PRIČAO MI JE Husejin, pričao nam je Ahmed, sin Meni'a, pričao nam je Mervan, sin Šudža'a, pričao nam je Salim Eftas od Seida, sina Džubejra, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

"Lijek (izvjesni) je u tri (postupka): pijenju meda, i zarezivanju (zasijecanju) roga (kupice za vađenje krvi) i prženju (spaljivanju) vatrom. A zabranjujem svojoj sljedbi (tj. svojim sljedbenicima to) prženje (spaljivanje vatrom, odnosno usijanim željezom.)"

(Usijanim željezom prženje i spaljivanje se može upotrebiti u krajnjoj nuždi kada ne postoji neki drugi lijek, jer se iz jednog prošlog hadisa već vidjelo da se tim načinom liječenja liječio Habbab, jedan od drugova Muhameda a.s. koji je sedam puta pržio i spaljivao neku bolest na svome stomaku.)

Podigao je (ovaj) hadis (Ibnu Abas do Muhameda a.s.). A predao je njega (tj. ovaj hadis) Kummija od Lejsa, od Mudžahida, od Ibnu Abasa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, o (tom) među i (tom) vađenju krvi.

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Abdurahima, izvijestio nas je Surejdž, sin Junusa, Ebu Haris, pričao nam je Mervan, sin Šudža-a, od Salima Eftasa, od Seida, sina Džubejra, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Lijek (izvjesni) je u tri (postupka): u zarezivanju roga, ili pijenju meda ili prženju (spaljivanju) sa vatrom. A zabranjujem svojoj sljedbi (to) prženje."

GLAVA

(izvjesnoga) lijeka (liječenja) sa (izvjesnim) medom i (GLAVA) govora Allaha, uzvišen je: "..... u njemu (tj. u medu) je (jedan, neki veliki) lijek za (izvjesne) ljude.....".

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Ebu Usamete, izvijestio me je Hišam od svoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (takav da) zadivljuje (zadivljivaše) njega (izvjesna napravljena) slatka (hrana) i (izvjesni) med.

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, pričao nam je Abdurahman, sin Gasila, od Asima, sina Umera sina Katadeta, rekao je: čuo sam Džabira, sina Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je: čuo sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Ako je bilo u (nekoj) stvari od vaših lijekova - ili (Ako) biva u (nekoj) stvari od vaših lijekova - (neko) dobro, pa u zarezivanju (kože radi vađenja krvi pomoću) roga (to je dobro i korist), ili pijenju meda ili lakom prženju (spaljivanju) sa vatrom (koje) odgovara (izvjesnoj) bolesti (slaže se sa izvjesnom bolešću, bolesti). A ne volim (ja) da se pržim (spaljujem usijanim željezom)."

PRIČAO NAM JE Ajjaš, sin Velida, pričao nam je Abdul-Aala', pričao nam je Seid od Katadeta, od Ebul-Mutevekkila, od Ebu Seida da je (jedan) čovjek došao Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Moj brat se tuži (na) svoj stomak." Pa je rekao: "Napoj (Napajaj) ga medom." Zatim je došao drugi puta. Pa je rekao: "Napoj ga medom." Zatim je došao njemu treći puta. Pa je rekao: "Napoj ga medom." Zatim je došao njemu pa je rekao: "Činio sam." Pa je rekao: "Istinit je bio (tj. Istinu je rekao) Allah, a lagao je (tj. a laže) stomak tvoga brata. Napoj ga medom." Pa je napojio (napajao) njega. Pa je ozdravio.

GLAVA

(izvjesnoga) lijeka (liječenja) sa (raznim vrstama) mlijeka (izvjesnih) deva (kamila).

PRIČAO NAM JE Muslim, sin Ibrahima, pričao nam je Sellam, sin Miskina, Ebu Revh Basrija, pričao nam je Sabit od Enesa da su (neki) ljudi (bili u takvom stanju da) je bila sa njima (nekakva) bolest. Rekli su:

"O poslaniče Allaha! Daj odsjesti nama (Daj nam neko boravište), i nahrani nas!" Pa pošto su ozdravili, rekli su: "Zaista Medina je nezdrava (za nas, ne odgovara nam svojom klimom)." Pa je dao odsjesti njima (u) Harru u stado (među jedno stado) svojih deva, pa je rekao:

"Pijte od njihovih mlijeka." Pa pošto su ozdravili, ubili su čobana (pastira) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, i sebi su potjerali njegovo stado deva. Pa je poslao u njihove tragove (tj. za njima potjeru koja ih je pohvatala). Pa je odsjekao njihove ruke i njihove noge, i podvukao je (usijanim željeznim) klincima (čavlima) surmu njihovim očima (tj. i dao je iskopati njima oči željeznim čavlima - jer su i oni tako patili pastira Vjerovijesnikovoga dok su ga ubili). Pa sam vidio (veli Enes, izvjesnoga) čovjeka od njih (da) grize zemlju (tlo) sa svojim jezikom dok (tako) umre. Rekao je Sellam: Pa je doprlo meni da je Hadždžadž rekao Enesu: "Pričaj mi za najžešću kaznu (neku što) je kaznio nju (tj. njom nekoga) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio." Pa je pričao njemu za ovo. Pa je doprlo (to) Hasenu, pa je rekao: "Volio sam (tj. Volio bih) da on nije pričao njemu za ovo."

GLAVA

(izvjesnoga) lijeka (liječenja) sa mokraćama (mokraćama izvjesnih) deva.

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Hemmam od Katadeta, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, da su se (neki) ljudi razboljeli u Medini (jer nisu podnosili njezine klime), pa je zapovjedio njima Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, da se priključe sa njegovim pastinom (čobaninom) - misli (na pastira koji čuva njegove) deve - pa (da) piju od njihovih mlijeka i njihovih mokraća (mokraća). Pa su se priključili sa njegovim pastinom (pastinom). Pa su pili od njihovih mlijeka i njihovih mokraća (tj. mlijeka i mokraća deva) dok su bila dobra (tj. dok su ozdravila) njihova tijela. Pa su ubili (toga) pastira i potjerali su (te) deve. Pa je doprlo (to) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je poslao u njihovo traženje (Pa je poslao potjeru za njima)." Pa su se doveli oni (Pa su pohvatani). Pa je odsjekao njihove ruke i njihove noge, i podvukao je surmu (pomoću čavala po) njihovim očima. Rekao je Katadete: Pa je pričao meni Muhamed, sin Sirina, da je to bilo prije (nego) da sidu (izvjesne) kazne (tj. propisi o kaznama).

GLAVA

(izvjesne) crne bobice (bobe, tj. crnoga zrna - a to je crni kim, kumin).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Ebu Šejbeta, pričao nam je Ubejdulah, pričao nam je Israil od Mansura, od Halida, sina Sa'da, rekao je:

Izašli smo i sa nama je Galib, sin Ebdžera, pa se razbolio (Galib) u (tom, na tom) putu. Pa smo došli (u) Medinu, a on je bolestan. Pa je posjetio njega Ibnu Ebu Atik, pa je rekao nama: "Na vas je (da se liječite) sa ovom bobicom crnom (ovim crnim zrcnetom), pa uzmite od nje pet ili sedam (zrna), pa satarite (u prah) njih, zatim nakapajte (naspite) njih u njegov nos sa (nekoliko) kapi ulja (zejtina) u ovu (njegovu) stranu i u ovu njegovu stranu, pa (tj. jer) zaista Aiša, bio zadovoljan Allah od nje, pričala je meni da je ona čula Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Zaista ova bobica crna (ovo crno zrno) je lijek od svake bolesti osim od "sama". Rekla sam (Upitala sam): "A šta je "sam"?" Rekao je: "Smrt."

(Ili: Rekao sam "A šta je "sam"?" Rekao je "Smrt.")

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba rekao je: izvijestili su mene Ebu Selemete i Seid, sin Musejeba, da je Ebu Hurejrete, bio zadovoljan Allah od njega, izvijestio njih dvojicu da je on čuo poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"U (toj) bobi crnoj je lijek od svake bolesti osim "sama"."

Rekao je Ibnu Šihab: A "sam" je (što i) "el-mevtu" - smrt. A "crna boba" je (što i) "eš-šunizu" - kim, kumin.

(Neki kažu da je "crno zrno" isto što i "hardelun" - slačica, crno slačice. Drugi opet kažu da je "crno zrno" isto što i "semetul-butmi" - plod terpentinovoga drveta. Većina kaže da je to kim.)

GLAVA

(izvjesne supe, čorbe zvane) telbine za (izvjesnoga) bolesnika.

("Telbine" je supa, čorba, napitak koji se spravlja od prosijanoga brašna, i meda i mlijeka. A neki vele od čistoga brašna i vode. U oba slučaja bude bijela ta čorba, taj napitak kao mlijeko pa se zbog toga i nazvala "telbine".)

PRIČAO NAM JE Hibban, sin Musa-a, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Junus, sin Jezida, od Ukajla, od Ibnu Šihaba, od Urveta, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je ona bila (običaja da) zapovijeda (da se posluži) sa telbinom (tj. sa pravljenjem telbine) za (izvjesnoga) bolesnika i za (izvjesnoga) ožalošćenoga nad (izvjesnim) propalim (tj. ožalošćenoga za umrlim). I bila je (običaja da ona) govori:

Zaista ja sam čula poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Zaista (ta) telbina odmara srce (izvjesnoga) bolesnika, i odvodi neki (dio izvjesne) žalosti."

PRIČAO NAM JE Fervete, sin Ebul-Magra-a, pričao nam je Alija, sin Mushira, od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše da ona zapovijedaše za (tu) telbinu, i govoraše:

Ona je mrska (piti bolesniku), (a) korisna (za njegovu bolest).

GLAVA

(izvjesnoga) lijeka kroz nos (koji se daje i stavlja u nos, kroz nos).

PRIČAO NAM JE Mualla', sin Eseda, pričao nam je Vuhejb od Ibnu Tavusa, od njegovoga oca, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) je (on) sebi vadio krv (tj. tražio da mu se izvadi krv pomoću

roga, kupice), i dao je (tom izvjesnom) vadiocu krvi njegovu nagradu (platu), i stavljao je sebi lijek u nos (tj. i dao je da mu se stavi lijek u nos, kroz nos).

GLAVA

stavljanja lijeka kroz nos (u nos prilikom liječenja) sa (izvjesnim) ljekovitim drvetom indijskim i morskim (ili ljekovitom biljkom indijskom i morskom - a to drvo ili biljku u nekim turskim rječnicima nazivaju halan, havlidžan, i "okrugla trava").

A on (tj. taj izraz "qust") je (isto što i izraz) "kust" (el-kustu), slično (izrazima za riječ kamfor) "el-kafuru" i "el-qafuru", slično je (tome isto tako i) "kušitat" i "qušitat" (a oba oblika toga glagola znače što i): "nuziat" (iščupala se je, zgulila se je). A čitao je Abdullah (Mes'udov ajet u Kur'anu "Ve izessema'u kušitat - I kada se nebo zguli.", čitao je tako da je umjesto ".... kušitat" čitao): "..... qušitat".

(Već je rečeno da obje riječi imaju isto značenje: i "kušitat" i "qušitat".)

PRIČAO NAM JE Sadekate, sin Fadla, rekao je: izvijestio nas je Ibnu Ujejneta, rekao je: čuo sam Zuhriju od Ubejdulaha, od Umu Kajse, kćeri Mihsana, rekla je: čula sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Na vas je (da se liječite) sa ovim (izvjesnim ljekovitim) indijskim drvetom, pa (tj. jer) zaista u njemu je sedam lijekova. Uzima se (kao lijek) kroz nos (liječeći se) sa njim od (izvjesne) bolesti u grlu (a neki vele da "el-'uzretu" znači: rana između nosa i grla), i sipa se u jedan kraj usta (na jednu stranu ustao to drvo indijsko kao lijek liječeći se) s njim od (bolesti) posjednice (izvjesne) strane (a to je bolest pleuritis - upala porebrice, plućne maramice)." I unišla sam (kaže dalje Umu Kajsa) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, sa (jednim) svojim sinom (koji još) nije jeo (tj. nije bio počeo jesti tu običnu) hranu (jer je on još samo sisao), pa se pomokrio na njega (tj. na krilo Muhameda a.s.). Pa je (Muhamed a.s.) pozvao za vodu, pa je poprskao (polio) na njega (na krilo, a nije, dakle, prao odjeću cijedeći je).

GLAVA:

Kojim časom (tj. U koji čas će da vadi sebi krv?

A vadio je sebi krv Ebu Musa noću (po noći).

(U svim slučajevima i u prošlom i u daljem tekstu gdje se spominje vađenje krvi, uvijek se misli na vađenje krvi pomoću roga i kupica, a to je klasični način vađenja krvi. To neka se ima u vidu, i to se više neće napominjati.)

PRIČAO NAM JE Ebu Mamer, pričao nam je Abdulvaris, pričao nam je Ejub od Ikrimeta, od Ibnu Abasa rekao je:

Izvadio je sebi (tj. Dao je izvaditi sebi) krv Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, a on je postač (a on posti).

GLAVA

(izvjesnoga) vađenja krvi u (na izvjesnom) putovanju i (u izvjesnom) hodočasničkom oblačenju (tj. i za vrijeme dok je hodočasnički obučen, odjeven).

Rekao je njega (tj. Rekao je to) Ibnu Buhajnete od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Sufjan od Amra, od Tavusa i 'Ata-a, od Ibnu Abasa rekao je:

Izvadio je sebi krv Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, a on je hodočasnički obučen (odjeven).

GLAVA

(izvjesnoga) vađenja krvi od (tj. zbog izvjesne) bolesti.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Mukatila, rekao je: izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Humejd Tavi od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, da se on pitao (pitan je) o nagradi (plati izvjesnoga) vadioca krvi, pa je rekao:

Izvadio je sebi krv poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Vadio je krv njemu Ebu Tajbete, i dao je njemu (Muhamed a.s.) dva sa'a od (neke) hrane, i govorio je njegovim zaštitnicima (pokroviteljima Muhamed a.s. da olakšaju Ebu Tajbetu porez), pa su olakšali njemu. I rekao je (Muhamed a.s.):

"Zaista najprikladnije (ili: Najprimjernije) što ste se liječili međusobno s njime je (to izvjesno) vađenje krvi i (to izvjesno) ljekovito morsko drvo." I rekao je: "Ne kažnjavajte (tj. Ne mučite) svoju djecu sa (tim izvjesnim) stiskanjem (rukom i prstima da bi istisnuli i iscijedili gnoj) iz (te izvjesne) rane (u grlu, ili u predjelu između nosa i grla zavljučeci tamo svoju ruku)! I na vas je (da tu ranu liječite) sa (tim izvjesnim) ljekovitim drvetom."

(Vjerovatno se u svima ovim hadisima misli na to da se drvo ili biljka isitni, stuca u prah, pa da se taj prah stavlja kroz nos, u nos.)

PRIČAO NAM JE Seid, sin Telida, pričao mi je Ibnu Vehb, izvijestio me je Amr i (drugi) osim njega da je Bukejr pričao njemu da je Asim, sin Umera sina Katadeta, pričao njemu da je Džabir, sin Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, posjetio Mukanne'a, zatim je rekao:

"Neprestano ću biti dok sebi izvadiš krv (tj. Neću izaći od tebe dok sebi ne izvadiš krv), pa (tj. jer) zaista ja sam čuo poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Zaista u njemu (u vađenju krvi) je (jedan) lijek."

GLAVA

(izvjesnoga) vađenja krvi na (bolesnikovoj) glavi (tj. iz glave, iz površine glave, sa površine glave).

PRIČAO NAM JE Ismail, pričao mi je Sulejman od Alkameta da je on čuo Abdurahmana Aaredža da je on čuo Abdullaha, sina Buhajnete (doslovno: sin je Buhajnete), (da) priča da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, izvadio sebi krv u (mjestu) Lahju Džemelu od puta Meke, a on je hodočasnički obučen (odjeven, izvadio je krv) u (sa) sredine svoje glave.

A rekao je Ensarija: Izvijestio nas je Hišam, sin Hassana, pričao nam je Ikrimete od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, izvadio sebi krv u svojoj glavi (sa svoje glave, tj. dozvolivši da mu se sa površine glave vadi krv).

GLAVA

(izvjesnoga) vađenja krvi od (tj. zbog) bolesti polovine glave i (zbog izvjesne) glavobolje.

("Šekikatun" je migrena, a "suda'un" je glavobolja uopće, općenito.)

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Beššara, pričao nam je Ibnu Ebu Adijj od Hišama, od Ikrimeta, od Ibnu Abbasa rekao je:

Izvadio je sebi krv Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, u svojoj glavi (sa svoje glave), a on je hodočasnički obučen od (zbog nekoga) bola (što) je bio u njega u vodi (tj. kod jedne vode, vrela što) se govori njoj (ime je toj vodi, vrelu) Lahju Džemel. A rekao je Muhamed, sin Seva-a: Izvijestio nas je Hišam od Ikrimeta, od Ibnu Abbasa da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, izvadio sebi krv, a on je hodočasnički obučen u svojoj glavi (na svojoj glavi, iz svoje glave, sa svoje glave, tj. iz površine kože na svojoj glavi) od migrene (koja) je bila u njega (tj. zbog bola polovine njegove glave).

PRIČAO NAM JE Ismail, sin Ebana, pričao nam je Ibnul-Gasil, pričao mi je Asim, sin Umera, od Džabira, sina Abdullaha, rekao je: čuo sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Ako je bilo (Ako ima) u (nekoj) stvari od vaših lijekova (ikakvo) dobro, pa (to) je (pa onda je to) u pijenju meda, ili zarezivanju roga (za vađenje krvi) ili lakom prženju (spaljivanju) od vatre. A ne volim da se pržim (spaljujem usijanim željezom)."

GLAVA

(izvjesnoga) brijanja od (tj. zbog izvjesnoga) uznemirivanja (uznemiravanja).

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Hammad od Ejuba rekao je: čuo sam Mudžahida od Ibnu Ebu Lejla-a, od Ka'ba, sina 'Udžreta, rekao je:

Došao je na mene (nada me, meni) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (u) vrijeme Hudejbije, a ja ložim pod (jedan) lonac, a (izvjesne) uši (vaši) prosipaju se od (tj. sa) moje glave, pa je rekao:

"Da li uznemiruju tebe tvoji insekti (vaši)?" Rekao sam: "Da." Rekao je: "Pa obrij (se), i posti tri dana, ili nahrani šestoricu (siromaha) ili žrtvuj (jednu) žrtvu (tj. zakolji žrtvu, kurban)." Rekao je Ejjub: "Neću znati (tj. Ne znam) sa kojom (od) njih (tj. od ove tri stvari) je počeo.

(To jest: Ne znam koju je prvo spomenuo.)

GLAVA

(onoga) ko se pržio (ko je spaljivao sebi neku ranu usijanim željezom), ili je pržio (drugoga) osim sebe i (GLAVA) vrijednosti (vrline onoga) ko se nije pržio (usijanim željezom u cilju liječenja neke bolesti).

PRIČAO NAM JE Ebul-Velid Hišam, sin Abdulmelika, pričao nam je Abdurahman, sin Sulejmana sina Gasila, pričao nam je Asim, sin Umera sina Katadeta, rekao je: čuo sam Džabira (da priča) od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Ako je bio u (nekoj) stvari od vaših lijekova (neki) lijek, pa (to) je u zarezivanju roga (za vađenje krvi), ili (u) lakom (lahkom) prženju sa vatrom. A ne volim da se pržim (usijanim željezom)."

PRIČAO NAM JE 'Imran, sin Mejsereťa, pričao nam je Ibnu Fudajl, pričao nam je Husajn od 'Amira, od 'Imrana, sina Husajna, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Nema bjanja (vraćanja, odućavanja ni od čega) osim od oka (tj. od uroka očiju), ili žalca (tj. ujeda zmije ili škorpije). Pa sam spomenuo njega (tj. to) Seidu, sinu Džubejra, pa je rekao: Pričao nam je Ibnu Abas: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Izložili su se meni (pokazivali su mi se, prikazali su mi se svi) narodi. Pa je počeo (izvjesni) vjerovijesnik i (izvjesna) dva vjerovijesnika (da) prolaze sa njima (njihovi) sljedbenici samo kao izvjesna manja skupina (grupa). A (izvjesni) vjerovijesnik (je u takvome stanju da) nije sa njim (ni) jedan (čovjek). Dok se je podigla meni (jedna) crnina velika. Rekao sam: "Šta je ovo? Moja sljedba je ovo." Reklo se je: "Ovo je Musa i njegov narod." Reklo se je: "Pogledaj ka (tom) obzoru." Pa kada li crnina (takva koja) ispunjava (puni taj) obzor! Zatim se reklo meni: "Pogledaj ovdje i ovdje (tj. ovamo i ovamo) u obzore (toga) neba." Pa kada li crnina (neka koja) je već ispunila (napunila taj) obzor! Reklo se je:

"Ovo je tvoja sljedba. I unići će (u) raj od ovih (tj. od njih) sedamdeset hiljada bez obraćuna (bez polaganja računa)." Zatim je unišao (Muhamed a.s. u svoju kuću), a nije objasnio njima (ko će unići u raj bez polaganja računa). Pa je prolio (svoje riječi, tj. Požurio je da raspravlja taj) narod (ti prisutni ljudi o tome) i rekli su: "Mi smo (oni) koji su vjerovali u Allaha i slijedili smo Njegovoga poslanika, pa mi smo oni (tj. mi smo ti koji će unići u raj bez polaganja računa). Ili su (to) naša djeca koja su se rodila u Islamu, pa (tj. jer) zaista mi smo se rodili u predislamlju." Pa je doprlo (to) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je izašao, pa je rekao:

"Oni su (tj. To su oni) koji neće tražiti (tj. ne traže) bjanje (vraćanje), i neće zloslutiti (po letu ptica) i neće sebe pržiti (spaljivati usijanim željezom u cilju liječenja), a na svoga Gospodara se oslanjaju."

Pa je rekao 'Ukkašete, sin Mihsana: "Da li sam od njih ja, o poslaniče Allaha?" Rekao je: "Da." Pa je ustao (jedan) drugi pa je rekao: "Da li sam od njih ja (Da li sam ja od njih)?" Rekao je: "Pretekao te je s njom (s tom riječi, ili s tom molbom da budeš od njih, ili s tom željom, u toj želji, u tome te je pretekao) 'Ukkašete."

GLAVA

(izvjesnoga) surminoga kamena i (izvjesne) surme od (tj. zbog izvjesne) krmeljivosti (tj. zbog izvjesne bolesti očiju od koje oči krmelje).

O njemu (tj. O tome) je Umu Atijja (pričala hadis).

PRIČAO NAM JE Musedded, pričao nam je Jahja od Šubeta, pričao mi je Humejd, sin Nafi-a, od Zejnebe, od Umu Seleme, bio zadovoljan Allah od nje, da je (jednoj) ženi preminuo njezin muž, pa se tužila (na) svoje oko (tj. pa je nju zaboljelo njezino oko). Pa su spomenuli nju Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, i spomenuli su njemu (izvjesnu) surmu i da je ono plašiti se na (tj. za) njezino oko, pa je rekao:

"Zaista već je bila jedna (od) vas (običajna da) ostaje u najgoroj (od) svojih pokrovaca (tj. odjeća - u najgoroj svojoj odjeći) - ili (je rekao): u svojim pokrovcima (tj. u svojim odjećama) u najgoroj svojoj sobi (godinu dana), pa kada bi prošao pas, bacila bi brabonjak (na psa). Pa ne (dozvoljavam da) podvlači surmu ni u cilju liječenja prije nego prođu četiri mjeseca i deset (dana)."

GLAVA

(izvjesne) gube.

A rekao je Affan: PRIČAO NAM JE Selim, sin Hajjana, pričao nam je Seid, sin Mina-a, rekao je: čuo sam Ebu Hurejreta (da) govori: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Nema trčanja (hodanja bolesti), i nema zloslutnje (od leta ptica), i nema ptice iz glave (ubijenoga lica da izlazi), i nema (nesrećnosti) safera (mjeseca, tj. safer nije nesrećni mjesec)."

(Neki kažu da "ve la safere" znači: i nema zmijske u stomaku čovjeka koja ubija čovjeka kada čovjek izgledni.)

"I bježi od (izvjesnoga) pogođenoga kugom (okuženoga) kao što bježiš od (izvjesnoga) lava."

GLAVA:

Mana ("nebeski kruh", medna rosa) je (jedan) lijek za (izvjesnu bolest) oka.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musena-a, pričao nam je Gunder, pričao nam je Šubete od Abdulmelika rekao je: čuo sam Amra, sina Hurejsa, rekao je: čuo sam Seida, sina Zejda, rekao je: čuo sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Gomoljika je od (te izvjesne) mane, i njezina voda je lijek za (izvjesno bolesno) oko."

Rekao je Šubete: A izvijestio me je Hakem, sin 'Utejbeta, od Hasena, sina 'Urenije, od Amra, sina Hurejsa, od Seida, sina Zejda, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

Rekao je Šubete: Pošto je pričao meni za njega (za ovo) Hakem, nisam nijekao njega od hadisa Abdulmelika.

(To znači da mu Abdulmelik nije bio pouzdan jer je bio ostario i promijenilo mu se pamćenje, ali pošto mu je o ovome pričao i Hakem, nije odbacivao tada ni hadis Abdulmelika.)

GLAVA

(izvjesnoga) lijeka koji se lijeva (daje, sipa) u jedan kraj kraj usta (na jednu stranu usta).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Jahja, sin Seida, pričao nam je Sufjan, pričao mi je Musa, sin Ebu Aišeta, od Ubejdulaha, sina Abdullaha, od Ibnu Abbasa i Aiše da je Ebu Bekr, bio zadovoljan Allah od njega, poljubio Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, a on je mrtav.

Rekao je (Ubejdulah): Rekla je Aiša: Lijevali (Sipali) smo lijek u jednu stranu usta njemu u njegovoj bolesti, pa je počeo (da) daje znak k nama, to jest (kao): Ne lijevajte meni (taj) lijek u jednu stranu usta. Pa smo rekli (tj. mislili smo da on to zabranjuje): Odvratnošću (tj. zbog odvratnosti izvjesnoga) bolesnika za (na izvjesni) lijek. Pa pošto se osvijestio, rekao je:

"Zar nisam zabranio vama da lijevate lijek u jednu stranu usta meni?" Rekli smo: "Odvratnost bolesnika za lijek (prema lijeku je to)." Pa je rekao: "Neće ostati u (mojoj) sobi ni jedan (ni jedno lice drukčije) osim (tako da) se je lijevao (da se ulije) lijek u jednu stranu usta njemu, a ja (ću to da) gledam, osim Abbasa, pa (tj. jer) zaista on nije prisustvovao vama (tj. nije bio prisutan među vama kada sam vam zabranio da mi stavljate lijek u jednu stranu usta)."

(Glagol "ledde jeluddu" znači izlijevati, stavljati lijek u jednu stranu usta nekoga bolesnika. Lijek koji se tako daje i stavlja zove se izrazom "ledudun, ledud". Inače "ledde jeluddu" ima i drugih značenja.)

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan od Zuhrije, izvijestio me je Ubejdulah, sin Abdullaha, od Umu Kajse rekla je:

Unišla sam sa (jednim) svojim sinom poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a već sam liječila njega od (izvjesne) rane u grlu (ili između nosa i grla stiskanjem te rane prstima), pa je rekao:

"Na čemu (tj. Zašto vi žene) podižete resice svojoj djeci sa ovim (izvjesnim) liječenjem (stiskanjem prstima rane pateći vi tako djecu)? Na vas je (da se poslužite u liječenju te rane) sa ovim (izvjesnim) ljekovitim indijskim drvetom, pa (tj. jer) zaista u njemu je sedam lijekova. Od njih je pleuritis. Daje se kroz nos od (tj. zbog izvjesne) rane u grlu, i lijeva se (stavlja se) u jednu stranu usta od (tj. zbog) pleuritisa. Pa sam čuo Zuhriju (da) govori: Razjasnio je nama dva (lijeka, liječenja - dakle: dvije bolesti koje se liječe ovim lijekom-ljekovitim indijskim drvetom), a nije razjasnio nama pet (ostalih liječenja-bolesti tim drvetom). Rekao sam Sufjanu: Pa zaista Mamer govori: Aalaktu alejhi. Rekao je: Nije zapamtio (takav izražaj - izraz "Aalaktu alejhi...."). Rekao je samo: Aalaktu anhu. Zapamtio sam ga (taj izražaj "Aalaktu anhu....") iz usta Zuhrije.

(Oba izraza-izražaja u ovom slučaju imaju isto značenje. Jedino što izražaj "Aalaktu anhu...." jasnije pokazuje da se ovdje radi o značenju: liječiti ranu prokidajući je, probadajući je i pritiskajući je prstima ruke da se odbije, digne, odstrani ona. Jer izraz, odnosno glagol "Aalaka, aaleka" ima još i drugih značenja: dati objesiti, objesiti nešto za nešto, zabosti prste u nešto, pustiti pijavicu da sisa krv na bolesnom mjestu čovjekovoga tijela, uhvatiti u mrežu ulovljenu, tj. lovljenu životinju itd. Izraz, tj. glagol "degare jedgaru" znači: odbiti. Ali taj glagol znači i: stisnuti prstima grlo djeteta, podignuti palu resicu u grlu djeteta prstima, podignuti prstima nepce u ustima djeteta.)

I opisivao je Sufjan (toga) dječaka (da) se podiže nepce njemu sa (izvjesnim) prstom, i uveo je (tj. i stavio je) Sufjan u svoje nepce (prst) misli (tj. misleći pri tome) sam (na) podizanje njegovoga nepca sa njegovim prstom, a nije rekao: Dajte objesiti od njega (tj. Dajte objesiti njemu neku, jednu) stvar.

(To jest: Dajte objesiti njemu nešto. Ili: Liječite ga stiskanjem prstima rane. Ovdje se može naslutiti da je Sufjan htio da kaže da u ovome tekstu izraz "Aalaktu anhu...." znači samo: podignuti nepce prstom. Prema tome, taj izraz ovdje više ništa i ne znači. Prema tome Sufjanovom tumačenju i upozorenju, gornji tekst bi mogao da se prevede i ovako: Unišla sam sa (jednim) sinom svojim poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a već sam podigla nepce prstom njemu od (tj. zbog izvjesne) rane u grlu (ili između nosa i grla). Pa je rekao.... .)

GLAVA.

PRIČAO NAM JE Bišr, sin Muhameda, izvijestio nas je Abdullah, izvijestili su nas Mamer i Junus: rekao je Zuhrija: izvijestio me je Ubejdulah, sin Abdullaha sina Utbeta, da je Aiša, bio zadovoljan Allah od nje, žena Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekla:

Pošto je bio težak (tj. Pošto je otežao u svojoj smrtnoj bolesti) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i pojačao se je u njega njegov bol, tražio je dozvolu (od) svojih žena u (vezi toga) da se (on u bolesti) njeguje u mojoj sobi, pa su (to) dozvolile njemu. Pa je izašao između dvojice ljudi (idući on tako da) crtaju (ostavljaju trag) njegove dvije noge u (tj. po) zemlji: između Abbasa i (još jednoga, nekoga) drugoga. Pa sam izvijestio Ibnu Abbasa, pa je rekao: "Da li znaš ko je (taj) čovjek drugi kojega nije imenovala Aiša?" Rekao sam (ja - veli Ubejdulah): "Ne." Rekao je: "On je Alija (sin Ebu Taliba). Rekla je Aiša: Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, poslije što je unišao (u) njezinu sobu i pojačao se u njega njegov bol:

"Izlijte na mene iz sedam mješina (vodu, i to punih tako da) se nisu odriješile (da se ne odriješe) njihove uzice (svezice nikako još). Možda ja (da) ugovorim (tj. oporučim) ka (prisutnim) ljudima." Rekla je: Pa smo posadili njega (Pa smo ga stavili) u (jednu) kadu (korito za pranje koje je bilo vlasništvo) Hafse, žene Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. Zatim smo počeli (da) lijevamo na njega iz (tih takvih) mješina (sve dotle) dok je počeo da daje znak ka nama, to jest (kao): Već ste učinile. Rekla je: I izašao je k (tim) ljudima, pa je klanjao njima i predikovao im je.

GLAVA

(izvjesne) bolesti grla (bola u grlu koji se u narodu naziva još i "padanje resice - a taj izraz se još naziva i "rana u grlu", a neki kažu da je to nekakva "rana u predjelu između nosa i grla").

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije rekao je: izvijestio me je Ubejdulah, sin Abdullaha, da je Umu Kajsa, kći Mihsana, Esedovička, Eseda Huzejmeta (tj. iz plemena Eseda Huzejmetovih, Huzejmetovih Esedovića) - a bila je (ona) od najprvih Iseljenica koje su se prisegnule Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, i ona je sestra 'Ukkašeta (sina Mihsana) - (da je ona) izvijestila njega da je ona donijela poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (jednoga) sina svoga (što) je već liječila njega (prstima stiskajući njemu grlo - ili: što je već podizala prstom nepce njemu) od (tj. zbog izvjesne) bolesti grla, pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Na čemu (tj. Zašto vi) podižete resicu (ili: Zašto vi stiskate prstima grla) svojoj djeci sa ovim liječenjem (stiskajući prstima grlo - ili: sa ovim podizanjem nepca)? Na vas je (da se služite) sa ovim ljekovitim indijskim drvetom, pa (tj. jer) zaista u njemu je sedam lijekova. Od nje (tj. Od njih - od tih bolesti koje liječi to drvo) je pleuritis."

Hoće (da kaže) "kust", a on (kust) je (to ljekovito) drvo indijsko. A rekao je Junus i Ishak, sin Rašida, od Zuhrije: "'Allekat alejhi" (umjesto izraza "'aalekat alejhi").

(Značenje je isto i u izraza "'allekat alejhi" i u "'aalekat alejhi".)

GLAVA

lijeka (izvjesnoga) oboljeloga stomaka.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Beššara, pričao nam je Muhamed, sin Dža'fera, pričao nam je Šubete od Katadeta, od Ebul-Mutevekkila, od Ebu Seida rekao je:

Došao je (jedan) čovjek ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Zaista moj brat (je u takvom stanju da) se našao puštenim njegov stomak (ide njegov stomak, tj. ima neprestano proljev)." Pa je rekao: "Napoj ga medom." Pa je napojio njega (Pa ga je napojio). Pa je rekao: "Zaista ja sam napojio njega, pa nije povećao njemu (ništa drugo) osim nalaženje puštenim (tj. osim stalni proljev - dakle: a on opet ima stalno proljev)." Pa je rekao:

"Istinit je bio (tj. Istinu je rekao) Allah, a slagao je (tj. a laže) stomak tvoga brata." Slijedio je njega (Muhameda Džaferovoga) Nadr od Šubeta.

GLAVA:

Nema "safera"! A on je (tj. A to je jedna) bolest (što) uzima (izvjesni) stomak.

(Već je prošlo da "safer" ima još nekih značenja. Ovdje se vidi da Buharija od svih tih značenja izabire to da "safer" znači bolest stomaka, neku unutrašnju bolest. Neki kažu da to znači neku unutrašnju bolest od koje požuti lice i koja je prelazna. Sa ovim se hadisom negira, odriče postojanje neke bolesti koju su smatrali paganski Arapi da postoji u svakome čovjeku i da se ona ne može izbjeći.)

PRIČAO NAM JE Abdulaziz, sin Abdullaha, pričao nam je Ibrahim, sin Sa'da, od Saliha, od Ibnu Šihaba: izvijestio me je Ebu Selemete, sin Abdurahmana, i (drugi) osim njega

da je Ebu Hurejrete, bio zadovoljan Allah od njega, rekao: Zaista je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Nema trčanja (hodanja bolesti), i nema "safera-bolesti koja uzima stomak", i nema ptice koja izade iz glave ubijenoga (koji nije osvećen)." Pa je rekao (jedan) Beduin: "O poslaniče Allaha! Pa šta je umu mojih deva (tj. Šta je mojim devama, kamilama koje) bivaju u (izvjesnom) pijesku kao da su one (izvjesne) srne (košute), pa dođe (izvjesna) šugava deva, pa uniđe među njih, pa ošuga njih." Pa je rekao:

"Pa ko je dao trčati (šugi na tu) prvu (tj. Odakle je došla šuga na prvu devu koja se ošugala i koja je zarazila, ošugala ostale deve, kamile)?"

Predao je njega (spomenuti hadis) Zuhrija od Ebu Selemeta i (od) Sinana, sina Ebu Sinana.

GLAVA

pleuritisa.

PRIČAO MI JE Muhamed, izvijestio nas je 'Attab, sin Bešira, od Ishaka, od Zuhrije rekao je: izvijestio me je Ubejdulah, sin Abdullah, da je Umu Kajsa, kći Mihsana - a bila je od najprvih (prvih) Iseljenica koje su se prisegnule poslaniku Allahu, pomilovao ga Allah i spasio, i ona je sestra 'Ukkašeta, sina Mihsana - izvijestila njega da je ona dovela poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (jednoga) sina svoga, a već je liječila njega od (izvjesne) bolesti u grlu (pritiskivanjem grla prstima; ili: a već je podigla prstom nepce njemu zbog bolesti u grlu), pa je rekao:

"Čuvajte se Allaha! Na čemu (tj. Zbog čega vi) podižete resicu (ili: Zbog čega stiskate prstima grlo) vašoj djeci sa ovim liječenjem (stiskajući prstima grlo da bi istisnuli krv; ili: sa ovim podizanjem nepca prstom)? Na vas je (da se poslužite) sa ovim (izvjesnim ljekovitim) drvetom indijskim, pa (tj. jer), zaista u njemu je sedam lijekova. Od njih je (jedan i za bolest) pleuritis."

Hoće (da kaže) "kust", misli (na) "qust". Rekao je: A ona (ta riječ "qust") je (jedan) jezik (tj. jedno narječje, po jednom narječju se ta riječ izgovara tako, na takav način).

(I glagol koji se je dosada pojavljivao u tekstu u svoje dvije vrste "aaleka" i "alleka" mogao bi se u svim mjestima prevoditi sa: istiskivati krv prstima iz bolesnoga mjesta. To je jedno tumačenje koje se osniva, zasniva na tome da je glagol u ovome slučaju uzet, odnosno napravljen od riječi "el-'aleku: krv, usirena krv".)

PRIČAO NAM JE 'Arim, pričao nam je Hammad, rekao je:

Čitalo se je Ejjubu iz knjiga Ebu Kilabeta. Od njega (Od toga pročitana) je (neki dio) što je pričao za njega (Ejjub od Ebu Kilabeta), a od njega je (jedan dio) što se je čitao njemu. I bilo je ovo u (toj) knjizi od Enesa (koji je pričao) da su Ebu Talhate i Enes, sin Nadra, pržili njih dvojica njega (Enesa, sina Malikovoga, usijanim željezom radi liječenja od pleuritisa). I pržio je njega Ebu Talhate sa svojom rukom. A rekao je 'Abbad, sin Mansura, od Ejuba, od Ebu Kilabeta, od Enesa, sina Malika, rekao je (on):

Dozvolio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, porodici (jedne) kuće od Pomagača da baju (odučavaju) od (izvjesnoga ujeda) žalca i (bolesti izvjesnoga) uha.

(Pod ujedom žalca misli se na ujed zmijske i škorpije.)

Rekao je Enes: Pržio sam se (tj. Pržen sam usijanim željezom u svrhu liječenja) od pleuritisa, a poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (bio) je živ. I prisustvovali su mi (tj. I bili su prisutni kod mene) Ebu Talhate, i Enes, sin Nadra, i Zejd, sin Sabita, a Ebu Talhate je pržio mene (usijanim željezom).

GLAVA

spaljivanja hasure (prostirke od rogozine) zato (da) se zatvori (tj. zato da se zaustavi) s njom (tj. lugom od nje izvjesna) krv.

PRIČAO MI JE Seid, sin 'Ufejra, pričao nam je Jakub, sin Abdurahmana, Karija (Karijević), od Ebu Hazima, od Sehla, sina Sa'da, Sa'idije rekao je:

Pošto se je razbila na glavi poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (njegova) kaciga, i okrvarilo se je njegovo lice i razbio se je njegov sjekutić (zub), i bio je Alija (da) se izmjenjuje (izmjenjivač, tj. izmjenjivaše se - odlazaše i dolazaše Alija) sa (izvjesnom) vodom u (svome) štitu (donoseći vodu), a došla je Fatima (da) pere od (tj. sa) njegovoga lica (tu) krv. Pa pošto je vidjela Fatima - na nju (naš) pozdrav (njoj mir)! - (tu) krv (da) se povećava nad (tu) vodu mnoštvom, upravila se je ka (nekoj) hasuri, pa je spalila nju i priljepila je nju na ranu poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa se je odsjekla (pa se zaustavila ta) krv.

GLAVA:

Vrućica (groznica, malarija) je (od) ključanja (zadaha, daha, mirisa) pakla.

PRIČAO MI JE Jahja, sin Sulejmana, rekao je: pričao mi je Ibnu Vehb, pričao mi je Malik od Nafi-a, od Ibnu Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Vrućica je od ključanja (zadaha, mirisa) pakla, pa pogasite (utrnite) je sa (tom) vodom."

Rekao je Nafi': A bio je Abdullah (običaja da) govori (u vrućici): "Otkrij (tj. Odstrani, moj Bože,) od nas (ovu) prljavštinu (tj. ovu kaznu kojom skidaš i opraštaš nam grijeh koji su prljavština.)."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Meslemeta, od Malika, od Hišama, od Fatime, kćeri Munzira, da bi Esma, kći Ebu Bekra, bio zadovoljan Allah od njih dvoje, bila, kada se dovela njoj (izvjesna) žena (koja) se već zagrijala (tj. koja je dobila groznicu - a dovela joj se je da) moli (ona) za nju - (bila bi) uzela (Esma te) vode, pa je izlila nju između nje (te žene) i njezinoga razreza (na odjeći, tj. salila bi vode toj ženi kroz razrezani dio njezine odjeće, pa bilo to ispod vrata ili kroz rukave, doslovno: između nje i između njezinoga džepa - razreza). Rekla je (tj. Rekla bi tom prilikom Esma):

I bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) zapovjeda nama da rashlađujemo nju (groznicu, vrućicu) sa (tom) vodom.

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Musenna-a, pričao mi je Jahja, pričao nam je Hišam: izvijestio me je moj otac od Aiše, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Vručica (groznica) je od ključanja (zadaha, mirisa) pakla, pa rashladite je sa (tom) vodom."

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Ebul-Ahvas, pričao nam je Seid, sin Mesruka, od 'Abajeta, sina Rifa'ata, od njegovoga djeda Rafi'a, sina Hadidža, rekao je: čuo sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Vručica je od vrienja (tj. od ključanja, od žestine) pakla, pa rashladite je sa (tom) vodom."

GLAVA

(onoga) ko je izašao iz (neke) zemlje (koja) se neće slagati (sa) njim (tj. koja ne odgovara njemu svojom klimom, svojim zrakom).

PRIČAO NAM JE Abdul-Aala, sin Hammada, pričao nam je Jezid, sin Zurej'a, pričao nam je Seid, pričao nam je Katadete da je Enes, sin Malika, pričao njima da je (neki) narod, ili (neki) ljudi od (plemena) 'Ukla i 'Urejneti (da) su došli poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i govorili su za Islam (da primaju Islam). I rekli su:

"O vjerovijesniče Allaha! Zaista mi smo bili stanovnici vimena (tj. stočari), a nismo bili stanovnici sela (seljaci, poljodjelci, ratari)." I našli su (držali su, smatrali su) nezdravom Medinu (sebi). Pa je zapovjedio njima poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, za (jedno) stado deva i za (jednoga) pastira, i zapovjedio je njima da izađu u njemu (u tom stadu, tj. sa tim stadom), pa (da) piju od njihovih (tj. od devećih) mlijeka i njihovih mokraća (mokraća). Pa su otišli (i išli sve dotle) dok su bili (u) kraju Harre, (a onda) su bili (tj. postali) bezvjernici poslije njihovoga (primanja) Islama, i ubili su pastira poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i sebi su potjerali (to) stado deva. Pa je doprlo (to) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je poslao (svoju) potjeru u njihove tragove (za njima). I zapovjedio je za njih, pa su klincima iskopali njihove oči, i odsjekli su njihove ruke, i ostavili su se u kraju Harre dok su umrli (tj. tako da su umrli) na (tome) svome stanju.

GLAVA:

Šta se spominje o (toj, izvjesnoj) kugi.

PRIČAO NAM JE Hafs, sin Umera, pričao nam je Šubete, rekao je: izvijestio me je Habib, sin Ebu Sabita, rekao je: čuo sam Ibrahima, sina Sa'da, rekao je: čuo sam Usameta, sina Zejda, (da) priča Sa'du od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, da je on rekao:

"Kada ste čuli za (tu) kugu (da se pojavila) u (jednoj, nekoj) zemlji, pa ne ulazite njoj (tj. u nju - u tu zemlju). A kada se dogodila u (jednoj) zemlji, a vi ste u njoj, pa (vi) ne izlazite iz nje."

Pa sam rekao: "Ti si čuo njega (da) priča Sa'du, a (on) ne niječe njemu?" Rekao je: "Da."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Ibnu Šihaba, od Abdul-Hamida, sina Abdurahmana sina Zejda sina Hattaba, od Abdullaha, sina Abdullaha sina Harisa sina Nevfela, od Abdullaha, sina Abasa, da je Umer, sin Hattaba, bio zadovoljan Allah od njega, izašao ka Siriji. Te kada je bio u Sergu, sreli su ga zapovjednici (izvjesnih) vojski, Ebu Ubejdete i njegovi drugovi, pa su izvijestili njega da se je (izvjesna) epidemija (tj. kuga) već dogodila u Siriji (doslovno: u zemlji Sirije). Rekao je Ibnu Abas: Pa je rekao Umer:

"Pozovi mi najprve (prve) Iseljenike." Pa je pozvao njih. Pa se zdogovario s njima i izvijestio ih je da se (izvjesna) epidemija (tj. kuga; ili, možda, kolera) već dogodila u Siriji. Pa su se protivili (jedni drugima u mišljenju o tome šta da se radi), pa su rekli neki (od) njih: "Već smo izašli zbog (jedne) stvari (tj. važnoga posla) i ne vidimo (razloga) da se vratimo od nje (da odustanemo od njega)." A rekli su neki (od) njih (tj. A neki drugi su rekli): "S tobom je ostatak (tih) ljudi i drugova poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i ne vidimo (tj. ne smatramo) da dadneš (ići) naprijed njima na ovu (izvjesnu) epidemiju (kugu)." Pa je rekao: "Podignite se (tj. Odlazite) od mene." Zatim je rekao: "Pozovi mi Pomagače." Pa sam pozvao njih. Pa se je zdogovario (tj. savjetovao, konsultovao s) njima. Pa su krenuli putem Iseljenika, i protivili su se (isto) kao (što je bilo) njihovo protivljenje. Pa je rekao: "Podignite se (tj. Odlazite) od mene." Zatim je rekao:

"Pozovi mi (onoga) ko je bio ovdje od staraca Kurejša od Iseljenika (poslije, ili u vrijeme) Pobjede." Pa sam pozvao njih. Pa se nisu protivili od njih njemu dva čovjeka (tj. ni dva čovjeka), pa su rekli (tj. nego su rekli):

"Vidimo (tj. Smatramo) da se vratiš sa (tim) ljudima, i da dadneš naprijed (ići) njima na ovu (izvjesnu) epidemiju." Pa je dozivao (tj. povikao) Umer u (među tim) ljudima: "Zaista ja sam osvanjivač jutrom na leđima (jahaće životinje u cilju vraćanja u Medinu nazad, tj. Ja se sutra vraćam)." Pa su osvanuli na njemu (na jahaćem grlu svi, tj. Pa su se sutradan svi vratili nazad).

Rekao je Ebu 'Ubejdete, sin Džerraha: "Zar (da to učinite) bježanjem (tj. Zar da pobjegnute) od sudbine Allaha?" Pa je rekao Umer: "Da je osim tebe (neko drugi) rekao nju (tu riječ), o Ebu 'Ubejdete! Da, bježimo (mi) od sudbine Allaha ka sudbini Allaha. Da li si vidio (tj. Šta misliš) da su bile tebi deve sišle (spustile se, našle se u jednoj) dolini, za nju su (tj. u nje - u te doline su) dvije strane (obale), jedna (od) njih dviju je obilna (pašom i travom), a druga je neplodna, zar nije ako si pasao (tu) obilnu (plodnu obalu), pasao si nju sa sudbinom Allaha, a ako si pasao (tu) neplodnu, pasao si je sa sudbinom Allaha?!" Reкао je: Pa je došao Abdurahman, sin 'Avfa - a bio je odsutan u nekoj svojoj potrebi (zbog neke svoje potrebe) - pa je rekao:

"Zaista kod mene je o ovome (jedno) znanje. Čuo sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Kada ste čuli za njega (tj. za slučaj kuge, ili neke epidemije) u (nekoj) zemlji, pa ne dolazite na njega (njemu - tom slučaju - ne dolazite u tu zemlju). A kada se dogodio (taj slučaj - kuga i sl.) u (nekoj) zemlji, a vi ste u njoj, pa ne izlazite bježanjem od njega (od toga slučaja)." Pa je zahvalio Allahu Umer, zatim je otišao.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Ibnu Šihaba, od Abdullaha, sina 'Amira, da je Umer izašao ka Siriji. Pa pošto je bio u Sergu (Serg je jedno selo u dolini Tebuka), doprlo je njemu (Umeru) da se (izvjesna) epidemija (tj. kuga) već

dogodila u Siriji. Pa je izvijestio njega 'Abdurahman, sin 'Avfa, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Kada ste čuli za njega (za taj slučaj) u (jednoj, nekoj) zemlji, pa ne dolazite na njega (na taj slučaj - u tu zemlju). A kada se (taj slučaj) dogodio u (jednoj) zemlji, a vi ste u njoj, pa ne izlazite bježanjem (tj. bježeći vi) od njega (od tog slučaja - iz te zemlje)."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Nuajma Mudžmira, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neće unići (u) Medinu Pomazanik (tj. Dedžal - Antihrist), a niti (ta, izvjesna) kuga."

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Abdulvahid, pričao nam je 'Asim, pričala mi je Hafsa, kći Sirina, rekla je: rekao je meni Enes, sin Malika, bio zadovoljan Allah od njega:

"Jahja sa čime je umro (tj. Od koje bolesti je umro tvoj brat Jahja)?" Rekla sam: "Od (te) kuge." Rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Kuga je mučeništvo za svakoga muslimana (tj. Šehit, šehid - mučenik je svaki musliman koji umre od te kuge)."

PRIČAO NAM JE Ebu 'Asim od Malika, od Sumejja, od Ebu Saliha, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Umrli od bolesti stomaka je mučenik (šehit-šehid), i umrli od kuge je mučenik (šehit-šehid, tj. imaće nagradu za pretrpljene patnje kao i onaj koji je poginuo u borbi za Islam kao mučenik)."

GLAVA

nagrade (izvjesnoga) strpljenoga u (toj) kugi.

PRIČAO NAM JE Ishak, izvijestio nas je Habban, pričao nam je Davud, sin Ebul-Furata, pričao nam je Abdullah, sin Burejdeta, od Jahja-a, sina Ja'mura, od Aiše, žene Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, da je ona izvijestila nas da je ona pitala poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, o (toj) kugi. Pa je izvijestio nju vjerovijesnik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, da je ona (ta kuga) bila (jedna) kazna (što) pošalje nju Allah na koga hoće, pa je učinio nju Allah (jednom) milosti (milošću) za (te, izvjesne) vjernike. Pa nije od roba (tj. Nije ni jedan rob koji postupi tako kada) se dogodi (ta, izvjesna) kuga, pa ostane u svome gradu strpljiv (tj. trpeći), zna da ono neće pogoditi njega (ništa drugo) osim što je propisao Allah njemu, (nije takav rob u drukčijem položaju) osim (u takvom da) je bilo njemu kao nagrada (izvjesnoga) mučenika (šehita, šehida). Slijedio je njega (Habbana) Nadr od Davuda.

GLAVA

(izvjesnih) odučavanja sa Kur'anom i el-muavvizatom.

(Tj. i posebno sa surama iz Kur'ana koje se zovu "el-muavvizatu", a to su sure: Kul Huvel-Lahu (Kul Huvallahu), i Kul euzu bi Rabbil-feleki, i Kul euzu bi Rabbil-nasi i, možda bi se tu mogla ubrojiti i, sura El-Fatihatu, koja će se, u stvari, poslije posebno spomenuti u tekstu. Tri prve su "el-muavvizatu". Riječ i izraz "ruqjetun" plural "ruqan" i "er-ruqa" je traženje pomoći od snage koje nadmašuju prirodne snage i sile, pa bilo traženje pomoći u svrhu koristi sebi ili drugome, ili traženje pomoći u cilju nanošenja štete drugome. To je pojava kod paganskih, idolopokloničkih naroda koji tu pomoć traže od duhova ili od svojih kipova i božanstava. U Arapskoj terminologiji u vrijeme prije Islama taj izraz je poslije prerastao u traženje pomoći protiv ujeda zmije i ujeda škorpije i protiv uroka od oka, od očiju, od zlih očiju. To se je činilo nekim magičnim - čarobnim riječima i formulama. U takvom slučaju izraz "ruqjetun" se prevodi sa našom riječi: bajanje, vraćanje. Negdje se to rekne i odbrojanje. Međutim, muslimani traže pomoć u svim nezgodama i neprilikama samo od Jedinoga Allaha - Tvorca svega što postoji i svega ugodnoga i štetnoga, traže pomoć samo od Njega kada obični način liječenja - koji je takođe dao i stvorio Jedinu Tvorac - i ljudska pomoć ne može da pruži zadovoljavajući način ozdravljenja ili umanjenoj bolova. U takvu svrhu muslimani i čitaju i uče neka poglavlja iz Kur'ana koja ih podsjećaju na to da je Uzvišeni Allah, Tvorac svega Jedinu taj kome se svaki vjernik upravlja i okreće u svakoj prilici - On, Allah je "essamed - Onaj kome se upravlja". Zato čitanje i učenje - čitanje Kur'ana muslimani iz poštovanja nazivaju izrazom učenje - tih poglavlja, sura iz Kur'ana se ne može mjeriti sa čarobnim riječima vraćara, pa se ne može ni prevoditi sa izrazom "bajanje, vraćanje", nego će se u ovakvim slučajevima izraz "ruqjetun" prevoditi sa izrazom "odučavanje" i "odučiti". Takav izraz je sličan izrazu "odbrojiti, odbrojanje" protiv ujeda zmije, ali učenje Kur'ana nije nikakvo čarobnjačko odbrojanje, zato ga i ne možemo prevoditi sa izrazom "odbrojanje", te će nas sličnost izraza samo podsjećati na to da se radi o učenju Kur'ana i njegovih sura u cilju traženja lijeka i snage, a ne u cilju običnoga proučavanja Kur'ana. Izraz "ruqjetun" nije se mogao prevesti ni sa običnim izrazom "učenje", jer bi nam misao pri tom izrazu letjela na obično učenje i čitanje u cilju proučavanja i upoznavanja, a to se ne misli pod izrazom "ruqjetun". Istina i tom izrazu "odučavanje" može se staviti prigovor, ali prevodilac nije mogao naći ni skovati neki bolji izraz.)

PRIČAO MI JE Ibrahim, sin Musa-a, izvijestio nas je Hišam od Mamera, od Zuhrije, od 'Urveta, od 'Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja da) puše (tj. puhaše tako da bi mu izlazilo u vazduhu iz usta malo pljuvačke, neka kap pljuvačke) na svoju osobu (puhaše po sebi, na sebe) u (svojoj) bolesti koja je (ta što je) umro u njoj (odučavajući sebi) sa muavvizatom. Pa pošto je bio (tj. postao) težak (jako bolestan), bila sam (običaja da) pušem na njega (odučavajući) sa njima (sa tim surama iz Kur'ana) i potarem (potirući) sa rukom njegove osobe (njega, tj. i potarem ga sa njegovom rukom) zbog njezine blagoslovenosti.

Pa sam pitao Zuhriju (kaže Mamer): "Kako puše (tj. Kako puhaše, pljucaše)?" Rekao je: "Bio je (običaja da) puhne (tj. Puhaše on) na svoje dvije ruke, zatim potare s njima dvjema svoje lice."

GLAVA

(izvjesnih) odučavanja sa Fatihatul - Kitabom (tj. sa surom koja se zove Fatihatul - Kitabi, a to je prva sura Kur'ana koja počinje sa ajetom: "El-hamdu lillahi Rabbil-'alemine.").

A spominje se od Ibnu Abasa (odobrenje odučavanja sa Fatihom) od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

(I to više prećutno odobrenje, a ne izrično.)

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Beššara, pričao nam je Gunder, pričao nam je Šubete od Ebu Bišra, od Ebul-Mutevekkila, od Ebu Seida Hudrije, bio zadovoljan Allah od njega, da su (neki) ljudi od drugova Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, došli (nekom) plemenu od plemena Arapa, pa nisu ugodili njih (ljudi toga plemena). Pa dok su oni tako (stajali neugošćeni), kadli se je pecnuo (tj. ujeo od zmiје) gospodin (tj. zapovjednik od) tih (ljudi u tom plemenu), pa su rekli:

"Da li je sa vama (išta) od lijeka ili od odučavača (tj. ili ima li ko od vas da zna odučiti od ujeta zmiје)?" Pa su rekli: "Zaista vi niste ugodili nas (niste nam ukazali gostoprinstvo), i nećemo učiniti do (da) učinite (tj. do da dadnete vi) nama (jedan) učinak (tj. jednu nagradu, platu)." Pa su učinili njima (jedan) odsječak (tj. jednu skupinu) od (njihovih) ovaca (kao nagradu za odučavanje). Pa je počeo (da) čita (uči suru) Umul-Kur'an (a to je drugi naziv sure Fatihe), i (da pri tom) skuplja svoju pljuvačku i pljuje (lakim pljućanjem iz usta). Pa je ozdravio. Pa su doveli (te) ovce. Pa su rekli: "Nećemo uzeti njega (tj. ovaj dobitak, nagradu) do (da) pitamo (dok ne pitamo) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. Pa su pitali njega. Pa se je nasmijao i rekao je:

"A šta je upoznao tebe (A kako znaš) da je ona (tj. ta sura takva da može da posluži kao neko) odučavanje? Uzmite nju (tu nagradu), i udarite meni za (jedan) dio (od te nagrade, tj. od mesa tih ovaca - dakle: dajte i meni jedan dio mesa tih ovaca)."

GLAVA

(izvjesnoga) uslova (uvjeta) u (izvjesnom) odučavanju za odsječak (tj. za skupinu) od (izvjesnih) ovaca (da će se odučavati).

PRIČAO MI JE Sidan, sin Mudariba, Ebu Muhamed Bahilija, pričao nam je Ebu Mašer Jusuf, sin Jezida, Berra', pričao mi je Ubejdulah, sin Ahnesa, Ebu Malik od Ibnu Ebu Mulejketa, od Ibnu Abasa da je nekolicina od drugova Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) su prošli pokraj (jedne) vode (nekih ljudi) u njima (tj. među njima) je (bio jedan čovjek) ujedan, ili zdrav (će biti od ujeta).

(Već je rećeno da Arapi često puta, više puta nazivaju ujedanoga od zmiје sa atributom "selimun" u cilju slutnje na dobro, na ozdravljenje, jer "selimun" znači, inaće, zdrav.)

Pa je izložio njima (tj. pristupio im je jedan) čovjek od stanovnika (te) vode, pa je rekao:

"Da li u (među) vama (ima iko) od odučivača? Zaista u (toj) vodi je (ima jedan) čovjek ujedan, ili zdrav (će, nadamo se, biti od ujeta)." Pa je otišao (jedan) čovjek od njih, pa je čitao Fatihatul-Kitabi (suru) na ovce (neke, tj. za ovce, uz uslov da mu se dadnu nekolike ovce - da mu se da nekoliko ovaca). Pa je ozdravio. Pa je doveo (te) ovce ka svojim drugovima. Pa su mrzili to i rekli su:

"Uzeo si na (tj. za) knjigu Allaha (jednu, neku) nagradu." Čak su došli (u) Medinu, pa su rekli: "O poslaniče Allaha! Uzeo je na (za) knjigu Allaha (jednu) nagradu." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista najpreče (najispravnije, najpravije ono) što ste uzeli na (za) njega (neku) nagradu, je knjiga Allaha."

GLAVA

odučavanja (od uroka, zbog uroka zloga) oka.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Kesira, izvijestio nas je Sufjan, pričao mi je Ma'bed, sin Halida: čuo sam Abdullaha, sina Šeddada, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Zapovjedio je meni poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, ili zapovjedio je da se traži odučavanje od (pogleda zlog, lošeg) oka.

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Halida, pričao nam je Muhamed, sin Vehba sina 'Atijjeta, Dimaškija, pričao nam je Muhamed, sin Harba, pričao nam je Muhamed, sin Velida, Zubejdija, izvijestio nas je Zuhrija od 'Urveta, sina Zubejra, od Zejnebe, kćeri Ebu Selemeta, od Umu Seleme, bio zadovoljan Allah od nje, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, vidio u njezinoj kući (sobi) djevojku (ili robinju u takvom stanju da) je u (na) njezinom licu (neko) žutilo (ili crnilo pomiješano sa žutilom i blijedoćom), pa je rekao:

"Potražite odučavanje njoj, pa (tj. jer) zaista sa njom je (tj. u nje je izvjesni zao) pogled (tj. na njoj je urok, ona je urečena)."

A rekao je 'Ukajl od Zuhrije: izvijestio me je Urvete od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. Slijedio je njega (Muhameda Harbovoga) Abdullah, sin Salima, od Zubejdije.

GLAVA:

Oko (zloga pogleda, štetnoga pogleda, urokljivo oko) je istina.

PRIČAO MI JE Ishak, sin Nasra, pričao nam je Abdurrezzak od Ma'mera, od Hemmama, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Oko (zloga pogleda, štetnoga pogleda, urokljivo oko) je istina (tj. stvarnost)." I zabranio je (to) tetoviranje.

GLAVA

odučavanja (kod ujeda izvjesne) zmiije i škorpije.

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Abdulvahid, pričao nam je Sulejman Šejbanija, pričao nam je Abdurahman, sin Esveda, od svoga oca rekao je: pitao sam Aišu o (izvjesnom) odučavanju od (izvjesnoga) žalca (tj. zbog ujeda otrovne zmiije i škorpije), pa je rekla:

"Dopustio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (to) odučavanje od svakoga vlasnika žalca (ili: od svakoga vlasnika otrova)."

(To jest: Dopustio je odučavanje protiv ujeda svake životinje koja ima žalac, žaoku kroz koji ispušta neki otrov. Izraz "humetun" znači i: žalac, žaoka, a znači i: otrov.)

GLAVA

odučavanja Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Abdulvaris od Abdulaziza rekao je:

Unišli smo ja i Sabit Enesu, sinu Malika, pa je rekao Sabit: "O Ebu Hamzete! Razbolio sam se." Pa je rekao Enes: "Zar nećeš (da) odučim (odučavam) tebi sa odučavanjem poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (tj. na onaj način kako je on odučavao)?" Rekao je (Sabit Bunanija): "Da." Rekao je (Enes):

"Moj Bože! Gospodaru (svih) ljudi! Odvoditelju (svake) štete (tj. Odstranjivaču svake teškoće, bolesti i neprijatnosti)! Izliječi (Iscijeli)! Ti si (pravi, istiniti) izliječitelj! Nema (drugoga) izliječitelja (nikakvoga) osim Ti (osim Tebe). Lijekom (izliječi takvim koji) neće ostaviti (nikakve) bolesti."

PRIČAO NAM JE Amr, sin Alije, pričao nam je Jahja, pričao nam je Sufjan, pričao mi je Sulejman od Muslima, od Mesruka, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja da) zaštićava nekoga (člana od) svoje porodice (tj. da traži utočišta i zaštite njemu od Allaha, da odučava tome članu porodice i da se za njega moli na taj način što) potare sa svojom desnom rukom i govori:

"Moj Bože! Gospodaru (svih) ljudi! Odvedi (tj. Odstrani njegovu) štetu (tj. bolest), i izliječi ga! I Ti si (pravi) izliječitelj. Nema (nikakvoga drugoga) lijeka osim tvoj lijek, (izliječi) lijekom (koji) neće ostaviti (nikakve) bolesti."

Rekao je Sufjan: Pričao sam za njega (za ovaj hadis) Mansuru, pa je (on) pričao meni od Ibrahima, od Mesruka, od Aiše slično njemu (slično navedenom hadisu).

PRIČAO MI JE Ahmed, sin Ebu Redža-a, pričao nam je Nadr od Hišama, sina Urveta, rekao je: izvijestio me je moj otac od Aiše da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja da) odučava (i) govori (tj. govoreći on):

"Potari (tu) štetu (tj. Ukloni bolest, bol ovoga bolesnika), Gospodaru (svih, svijju) ljudi! U Tvojoj ruci je (svaki) lijek. Nema (nikakvoga drugoga) otkrivača (tj. odstranjivača) njemu (bolu) osim Ti!"

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, rekao je: pričao mi je Abdu Rabbihi, sin Seida, od Amrete (od Amre), od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja da) govori za (izvjesnoga) bolesnika (tj. govoraše bolesniku):

"Sa imenom (U ime) Allaha! Prašina naše zemlje sa pljuvačkom nekoga (od) nas (neka to bude tako djelotvorno da) se liječi naš bolesnik (pomoću toga u izvjesnim slučajevima)!"

(U tumačenju ovoga hadisa veli se da bi Muhamed a.s. stavio svoje pljuvačke na svoj ručni prst, pa bi onda tako pokvašen prst stavio u prah, i onda bi tim prilijepljenim prahom za taj prst potrao bolno mjesto na tijelu bolesnika koji mu je donešen-doveden, ili kojega je on bio otišao da posjeti, kojeg bi posjetio.)

PRIČAO MI JE Sadekate, sin Fadla, izvijestio nas je Ibnu 'Uzejnete od Abdu Rabbihi-a, sina Seida, od Amrete, od Aiše rekla je:

Bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) govori u (izvjesnom) odučavanju:

"Sa imenom (U ime) Allaha! Prašina naše zemlje i pljuvačka nekoga (od) nas (neka to bude sredstvo da) se izliječi naš bolesnik sa dozvolom (tj. po odobrenju i volji) našega Gospodara (Stvoritelja svega što postoji)!"

GLAVA

(izvjesnoga) puhanja (ili: izvjesnoga pljućanja, pljućkanja) u (izvjesnom) odučavanju.

PRIČAO NAM JE Halid, sin Mahleda, pričao nam je Sulejman od Jahja-a, sina Seida, rekao je: čuo sam Ebu Selemeta rekao je: čuo sam Ebu Katadeta (da) govori: čuo sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Snoviđenje (dobro) je od Allaha, a snoviđenje (zlo, strašno) je od (izvjesnoga) sotone (đavola). Pa kada je vidio jedan (od) vas (jednu) stvar (što) mrzi nju, pa neka puhne (pljućne) kada se probudi tri puta, i neka se utječe (neka traži utočište i zaštitu Allaha) od njezinoga zla (tj. od zla te ružne i strašne stvari koju je u snu vidio), pa zaista ona neće štetiti njemu."

A rekao je Ebu Selemete: I zaista bivao sam (u takvom stanju da) zaista vidim (tj. usnijem, sanjam izvjesno) snoviđenje teže na mene (za mene) od (izvjesnoga) brda. Pa nije ono (drukčije) osim (tako) da sam čuo ovaj hadis pa ne brinem se njom (tj. tom strašnom stvari koju sam sanjao).

PRIČAO NAM JE Abdulaziz, sin Abdullaha, Uveysija, pričao nam je Sulejman od Junusa, od Ibnu Šihaba, od Urveta, sina Zubejra, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kada je odsjeo (tj. prišao) ka svojoj postelji, puhnuo (pljućnuo) je u svoja dva dlana sa (učenjem, tj. proučivši, očitavši sure) "Kul Huvellahu ehad.", i sa (učenjem) dvije muavvizate (tj. i proučivši još sure: "Kul euzu bi Rabbil-feleki.", i "Kul euzu bi Rabbil-nasi."), skupa (zajedno), zatim potare sa njima dvama (tj. sa dlanovima) svoje lice i (onaj dio) što dopru (tj. što dohvate) njegove dvije ruke od njegovoga tijela. Rekla je Aiša: Pa pošto se je razbolio, bio je (običaja da) zapovijeda meni da činim to sa njim (tj. da činim to njemu).

Rekao je Junus: Bio sam (u prilici da) vidim (tj. Vidah) Ibnu Šihaba (da on) pravi to kada je odsjeo (tj. kada priđe) ka svojoj postelji.

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Ebu Avanete od Ebu Bišra, od Ebul-Mutevekkila, od Ebu Seida da su grupa (skupina ljudi) od drugova poslanika Allaha,

pomilovao ga Allah i spasio, otišli u (tj. na jedno) putovanje (što) su putovali njega dok su odsjeli u (jedno) pleme od plemena Arapa, pa su tražili ugošćenje od njih (od ljudi toga plemena), pa nisu htjeli da ugoste njih. Pa se ujeo (od zmije) gospodin (tj. gospodar) toga plemena. Pa su trčali (nastojali) za njega (da nađu lijeka njegovi ljudi) sa svakom stvari. Neće koristiti (tj. Ne koristi) njemu (nikakva) stvar (dakle: I nije mu koristilo ništa kao lijek). Pa je rekao neki (od) njih:

"Da ste otišli ovim (ljudima iz te) skupine koji su već odsjeli u vas (kod vas)! Možda ono da bude kod nekoga (od) njih (neka) stvar (nešto)." Pa su došli njima pa su rekli:

"O (vi) skupino! Zaista naš gospodin se je ujeo (od neke zmije, ujela ga je neka zmija), pa smo trčali (tražili, nastojali) za njega sa svakom stvari (da mu nađemo lijeka). Neće koristiti (tj. Ne koristi) njemu (nikakva) stvar (dakle: I nismo našli za njega nikakvoga lijeka ili sl). Pa da li je kod jednoga (tj. kod nekoga) od vas (neka, kakva) stvar (išta)." Pa je rekao neki (od) njih:

"Da. Tako mi Allaha zaista ja sam zaista odučavač, a ali (tj. nego) tako mi Allaha zaista već smo tražili ugošćenje (od) vas, pa niste ugostili nas, pa nisam ja odučavač vama (tj. neću odučavati vama drukčije) do (da) učinite (dok ne učinite) nama učinak (tj. jednu nagradu, platu, dohodak)." Pa su sklopili mir (tj. ugovor sa) njima na odsječak (tj. na jednu, za jednu skupinu) od (njihovih) ovaca. Pa je otišao (da to učini). Pa je počeo (da) pljuje i (da) čita (suru koja počinje sa rečenicom, ajetom): "Elhamdu lillahi Rabbil-alemine (Hvala Allahu Gospodaru svjetova).", dok je (ujedeni ozdravio tako) zaista kao da se je očilio (tj. kao da se je odriješio) iz (od nekoga) užeta (kojim je bio svezan). Pa je otišao (tj. počeo je da) ide, (i) nema sa njim (tj. u njega nikakvoga) prevrtanja (od bolova).

Rekao je (dalje): Pa su potpuno ispunili njima njihov učinak (tj. njihovu nagradu) koji je (taj učinak što) su sklopili mir (dogovor, ugovor sa) njima na njemu (na njega - na taj učinak, na tu nagradu). Pa je rekao neki (od) njih: "Podijelite (Razdijelite)." Pa je rekao (onaj) koji je odučavao:

"Ne činite (to) do (da) dođemo poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa (da) spomenemo njemu (ovaj slučaj) koji je bio, pa (da) pogledamo (da vidimo) šta (će da) zapovjedi nama." Pa su došli poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa su spomenuli njemu (to), pa je rekao:

"A šta upoznaje tebe (A kako znaš) da je ona (ta sura takva da može služiti za jedno) odučavanje? Pogodili ste. Razdijelite (te ovce), i udarite (tj. učinite) meni sa vama za (jedan) dio (udjel)." "

GLAVA

potiranja (pomazanja izvjesnoga) odučavača (izvjesni) bol (izvjesnoga bola, mjesta gdje boli) sa svojom desnom rukom.

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Ebu Šejbeta, pričao nam je Jahja od Sufjana, od Aameša, od Muslima, od Mesruka, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje (s njom), rekla je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) utječe (tj. da traži u Allaha utočište i zaštitu za) nekoga (od) njih (tako da) potare njega (bolesnika) sa svojom desnicom (izgovarajući pri tom ove riječi):

"Odvedi (tj. Odstrani ovu) štetu (tj. bolest), Gospodaru (svih) ljudi, i izliječi, Ti si (istiniti) liječnik. Nema (nikakvoga) lijeka osim Tvoj lijek. Lijekom (takvim izliječi, da on) neće ostaviti (nikakve) bolesti."

Pa sam spomenuo njega (taj hadis) Mansuru, pa je pričao meni od Ibrahima, od Mesruka, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, za slično njemu (navedenom hadisu).

GLAVA

o (izvjesnoj) ženi (koja) odučava (izvjesnome) čovjeku.

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, Džu'fija, pričao nam je Hišam, izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, od Urveta, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, puhaše na svoju osobu (tj. bio je običaja da puše po sebi, po svome tijelu) u svojoj bolesti koja je (ta što) se zgrabio (tj. uzeo) u njoj (u kojoj je i umro, odučavajući on) sa mu'avvizatom (tj. učeći pri tom sure zvane muavvizat). Pa pošto je bio (postao) težak (bolesnik), bila sam ja (nastavila da) pušem na njega sa njima (sa tim surama odučavajući ja, učeći te sure pri odučavanju), i potarem (i potirući) sa rukom njegove osobe (njega, s njegovom rukom) zbog njezine blagoslovenosti.

Pa sam pitao Ibnu Šihaba: "Kako puhaše (on)?" Rekao je: "Puhne na svoje dvije ruke, zatim potare sa njima dvjema svoje lice."

GLAVA

(onoga) ko nije odučavao (drugome, ili uopće).

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Husajn, sin Numejra, od Husajna, sina Abdurahmana, od Seida, sina Džubejra, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Izašao je nama Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (jedan) dan pa je rekao:

"Izložile su se meni (sve) sljedbe (tj. Vidio sam sljedbe svih Božijih vjerovijesnika). Pa je počeo (da) prolazi (izvjesni) vjerovijesnik, (a) sa njim je (samo izvjesni) čovjek (jedan - dakle: a sa njim je samo jedan sljedbenik). I (izvjesni) vjerovijesnik (a) sa njim su (samo izvjesna) dva čovjeka (dva sljedbenika). I (izvjesni) vjerovijesnik (a) sa njim je (izvjesna) skupina (od tri do deset ljudi-sljedbenika). I (izvjesni) vjerovijesnik (a) nije sa njim (ni) jedan (čovjek, tj. niko). I vidio sam mnogu crninu (tj. brojnost, skupinu, količinu koja) je zatvorila (izvjesni) obzor (horizont). Pa sam se nadao da bude (ta velika količina, skupina naroda) moja sljedba. Pa se reklo: "Ovo je Musa i njegov narod." Zatim se reklo meni: "Pogledaj!" Pa sam vidio mnogu crninu (koja) je zatvorila (taj) obzor. Pa se reklo meni: "Pogledaj ovako i ovako!" Pa sam vidio mnogu crninu (koja) je zatvorila (taj) obzor. Pa se reklo:

"Ovi su tvoja sljedba. I sa ovima je sedamdeset hiljada (koji će da) uniđu (u) raj bez obračuna."

Pa su se razišli (ti prisutni) ljudi, a nije razjasnio njima (ko su ti što neće imati obračuna). Pa su se međusobno podsjećali (tj. raspravljali o tome) drugovi Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, pa su rekli:

"Što se tiče nas, pa rodili smo se u (tom) idolopoklonstvu (mnogoboštvu), a ali smo mi vjerovali (tj. ali mi vjerujemo) u Allaha i Njegovoga poslanika, a ali (tj. nego) ovi (koji će unići u raj bez obračuna) su oni - naši sinovi." Pa je doprlo (to) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Oni su (To su oni) koji neće zloslutiti po letu ptica (tj. koji ne zloslute po letu ptica), i neće se pržiti (tj. i ne prže se usijanim željezom u cilju liječenja), i neće tražiti (i ne traže) odučavanje, a na svoga Gospodara se oslanjaju."

Pa je ustao 'Ukkašete, sin Mihsana, pa je rekao: "Da li sam od njih ja, o poslaniče Allaha?" Rekao je: "Da." Pa je ustao (jedan) drugi pa je rekao: "Da li sam od njih ja (Jesam li ja jedan od njih)?" Pa je rekao:

"Pretekao te je sa njom (sa tom riječi) 'Ukkašete."

GLAVA

(izvjesnoga načina) zloslutnje po letu ptica (po načinu letenja, polijetanja ptica).

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je 'Usman, sin 'Umera, pričao nam je Junus od Zuhrije, od Salima, od Ibnu Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Nema trčanja (hodanja bolesti sa jednoga na drugoga), i nema zloslutnje (tj. nema zla od leta ptica)! A zlosrećnost (tj. izvjesna nesrećnost) je u tri (stvari, u troma): u (izvjesnoj) ženi, i (izvjesnoj) kući i (izvjesnoj) tovarnoj (ili jahaćoj) životinji."

(Zloslutnja po letu ptica se sastojala u tome da su Arapi prije Islama imali običaj kada pođu na putovanje da traže ptice i da gledaju na koju će stranu neke osobe poletjeti i prhnuti ptica. Ako bi ptica poletjela sa lijeve strane njegove na desnu, smatrao je putovanje sretnim i krenuo bi na njega. A ako bi ptica poletjela sa njegove desne strane na lijevu, smatrao bi putovanje nesretnim i vraćao bi se i odustajao bi od toga putovanja.)

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije rekao je: izvijestio me je Ubejdulah, sin Abdullaha sina Utbeta, da je Ebu Hurejrete rekao:

Čuo sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Nema zloslutnje od (načina) leta ptica! A najbolja (od) nje (od zloslutnje) je (izvjesni) dobar znak (predznak, predosjećaj)." Rekli su (Upitali su): "A šta je dobar znak (slutnja na dobro)?" Rekao je (Muhamed a.s.):

"Dobra riječ (izvjesna što) čuje nju jedan (od) vas."

GLAVA

(izvjesnoga) dobroga znaka (predznaka, predosjećaja, tj. slutnje na dobro).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, izvijestio nas je Hišam, izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, od Ubejdulaha, sina Abdullaha, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Nema zloslutnje (tj. Nema nikakvoga zla) od načina leta ptica, a najbolja (od) nje je dobar znak (dobra slutnja)." Rekao je (neko od prisutnih): "A šta je (izvjesni) dobar znak (dobra slutnja), o poslaniče Allaha?" Rekao je: "Dobra riječ (izvjesna što) čuje nju jedan (od) vas."

PRIČAO NAM JE Muslim, sin Ibrahima, pričao nam je Hišam od Katadeta, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Nema trčanja (bolesti), i nema zloslutnje (zla od načina leta ptica)! A zadivljuje me (izvjesni) dobar znak (predznak, predosjećaj, tj. slutnja na dobro): (izvjesna) lijepa riječ."

(Veli se da to znači ovako: Ako neko pođe na putovanje i sa nekim poslom, pa čuje da neko nekoga vikne njegovim vlastitim imenom, a ime toga čovjeka bude lijepoga značenja, kao na primjer da neko vikne nekoga: "O Rašide!", ili: "O Nedžihu!" Oba ta imena imaju lijepo značenje. Rašid znači: Napućeni. A Nedžih znači: Uspjeli. Čuti to takvo ime pri polasku na izvršenje kakvoga važnoga posla ili pri polasku na putovanje, zove se "fe'l" - fal - a to će reći: slutnja po tome što se čulo ime takvoga značenja, da će se i taj naš posao ili putovanje završiti dobro. Iz ovoga bi se moglo, donekle, izvesti zaključak da musliman treba biti optimista i sve nastojati da protumači na dobro i da uvijek sluti na dobro, a ne treba biti pesimista, i protiv crnih i ružnih slutnji treba se boriti oslanjajući se na Uzvišenoga Allaha. Čak treba ići tako daleko da vjerujemo da i u zlu, ako se već mora da dogodi, može postojati neko dobro i neka korist. Svakako jedna takva korist za vjernika je da će dobiti nagradu za strpljivo podnošenje zla koje se nije moglo izbjeći ili otkloniti.)

GLAVA:

"Nema ptice iz glave umrloga!"

("Hametun" znači doslovno: glava. A znači i ptica, i to ptica za koju su pagani Arapi vjerovali da izađe iz glave ubijenoga koji nije osvećen, pa da ta ptica oblijeće okolo kuće rođaka ubijenoga dok god oni ne osvete ubijenoga. Neki vele da su vjerovali da ta ptica izađe iz duše ubijenoga. Neki vele da su vjerovali da kosti ubijenoga postanu ta ptica. Neki opet tvrde da se to pretvori u jejinu koju su svakako smatrali zloslutnom pticom, i kažu da "hametun" znači jejina. Prema prvom tumačenju "hametun" bi se moglo prevesti sa izrazom: ptica zvana "mrtvačka glava", ili kraće: mrtvačka glava.)

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Hakema, pričao nam je Nadr, izvijestio nas je Israil, izvijestio nas je Ebu Hasin od Ebu Saliha, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Nema trčanja (bolesti), i nema zloslutnje (zla) od načina leta ptica, i nema ptice iz glave ubijenoga, i nema bolesti koja uzima stomak (ili: nema zmije zvane safer u stomaku koja ubija čovjeka ako izgadni; ili: nema nesrećnosti u mjesecu saferu za koji su vjerovali da je nesrećan, pa su pomicali na njegovo mjesto često-više puta muharem mjesec)."

GLAVA

(izvjesnoga) proricanja (gatanja, predskazivanja nečega što će da se dogodi i desi).

(Jedna druga vrsta, vrsta proricanja, ali ne budućega događaja, nego nečega izgubljenoga ili ukradenoga, zove se "irafetun" - sa ajinom - a onaj koji se bavi tim poslom zove se "arrafa". A nekad i "arrafa" proriče i budućnost. "Kahin" je onaj koji se bavi "kehanetom, kihhanetom". Oba ova pogađača mogu da se služe gatanjem po zvijezdama, ili po gatanju na osnovu pijeska, ili da gataju i pogađaju na osnovu lične oštroumnosti i dovitljivosti.)

PRIČAO NAM JE Seid, sin Ufejra, pričao nam je Lejs, pričao mi je Abdurahman, sin Halida, od Ibnu Šihaba, od Ebu Selemeta, od Ebu Hurejreta da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, sudio u (tj. među) dvjema ženama iz (plemena) Huzejla (koje) su se pobile (njih dvije). Pa je gađala jedna (od) njih dviju (tu) drugu sa (jednim) kamenom, pa je pogodio (taj kamen) njezin stomak, a ona je noseća, pa je ubila njezino dijete koje je (bilo) u njezinom stomaku. Pa su se parničili (obrativši se oni) ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je sudio (dosudio) da je krvarina (onoga ubijenoga djeteta) što je u njezinom stomaku - bjelina lica (tj. lice, a to će reći: glava, a pod glavom se misli na cijelo tijelo, pa to onda znači : krvarina je da dadne za ubijeno dijete osobu ljudsku): roba ili robinju. Pa je rekao zaštitnik (pokrovitelj, tj. zastupnik one) žene koja (je) izvršila (platila, tj. koja je osuđena da plati krvarinu):

"Kako (da) izvršim (da platim), o poslaniče Allaha, (krvarinu za onoga) ko nije pio, a niti je jeo, a niti je govorio, a niti je uzviknuo (tj. a niti je dao glasa od sebe - misli na to dijete koje nije bilo rođeno), pa kao to (pa slično tome) je pokvareno (tj. nije ispravno da se plaća za njega krvarina; a to će reći: za tako nešto kao to propada krvarina, poništava se krvarina)." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ovaj je samo od braće (izvjesnih) proricatelja."

(Tumači se da ga je Muhamed a.s. ubrojao u proricatelje zato što je govorio u rimovanoj prozi i htio je da preinači šeriatsku presudu svojim govorom u rimovanoj prozi - sedž'u - kao što i proricatelji i gataoci svoje laži i gatanja izgovaraju u rimovanoj prozi da bi ostvarili jači utjecaj i ostavili što jači utisak na one koji im vjeruju. Iz toga se može zaključiti i shvatiti da je Muhamed a.s. osudio i proricatelje i one koji se bar u govoru ponašaju kao proricatelji.)

PRIČAO NAM JE Kutejbete od Malika, od Ibnu Šihaba, od Ebu Selemeta, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da su (nekakve) dvije žene (našle se u takvoj prilici da) je gađala jedna (od) njih dviju drugu sa (jednim) kamenom, pa je bacila (tj. pobacila) svoje dijete u utrobi. Pa je sudio o njemu (zbog njega) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (da se plati) sa bjelinom lica (tj. sa osobom): robom ili robinjom (tj. da se dadne rob ili robinja za to dijete).

A od Ibnu Šihaba, od Seida, sina Musejjeba, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, sudio o (izvjesnom) djetetu u utrobi (koje) se ubije u stomaku svoje majke (da se ima za njega platiti) sa bjelinom lica (sa licem, sa osobom): robom ili robinjom, pa je rekao (onaj) koji (je taj što) se je sudilo na njega (da plati):

"Kako (da) izvršim (tj. da platim za ono dijete) što nije jelo (još nikako), a niti je pilo, a niti je govorilo, a niti je uzviknulo? I slično tome je pokvarilo se (tj. propalo je plaćanje krvarine za tako nešto slično)." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ovaj je samo od braće (izvjesnih) proricatelja (budućih događaja)."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Ibnu Ujejneta, od Zuhrije, od Ebu Bekra, sina Abdurahmana sina Harisa, od Ebu Mesuda, rekao je:

Zabranio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, cijenu (izvjesnoga) psa, i dar (izvjesne) prostitutke (bludnice, kurve) i dar (izvjesnoga) proricatelja (tj. i dar proricatelju).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Hišam, sin Jusufa, izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, od Jahja-a, sina Urveta sina Zubejra, od Urveta, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Pitali su poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (neki) ljudi o (izvjesnim) proricateljima, pa je rekao:

"Nije (to ni) sa (kakvom) stvari (tj. Nisu oni ništa)." Pa su rekli: "O poslaniče Allaha! Zaista oni pričaju nama (u nekim) vremenima (tj. nekada) za (neku) stvar pa (ona) bude istina." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ta riječ od (te) istine je (ta što proricatelj) ugrabi (uzme) nju od (izvjesnoga) skrivenoga (duhovnoga bića), pa ustali nju u uho svoga šticećenika, pa pomiješaju sa njom (još) stotinu laži."

Rekao je Alija: Rekao je Abdurrezzak (kao hadis) mursel (hadis u čijem je senedu izostavljeno lice koje je izravno čulo hadis od Muhameda a.s. - rekao je kao mursel hadis riječi) "Riječ (izvjesna) od (izvjesne) istine.....". Zatim je doprlo meni da je on prislonio (prislonuo) njega (tj. da je on pričao sa potpunim senedom taj hadis) poslije njega (poslije toga).

GLAVA

(izvjesne) čarolije (čarobnjaštva, vradžbine, opčinjavanja, pravljenja čini, mađija) i (GLAVA) govora Allaha, uzvišen je: "..... a ali su (izvjesne) sotone bili bezvjernici poučavaju (tj. poučavajući oni izvjesne) ljude (izvjesnoj) čaroliji i (onome) što se je spustilo (izvjesnoj) dvojici anđela u Babilonu Harutu i Marutu, a ne poučavaju njih dva od (ljudi ni) jednoga (tj. nikoga drukčije) do (da) govore njih dva: "Mi smo samo (jedna) kušnja, pa ne budi bezvjernik!", pa su se poučavali (izvjesni ljudi) od njih dvojice (ono, onome) što rastavljaju s njim (brak) između (izvjesnoga) muža i njegove žene; a nisu oni štetočinioci s njime od (ljudi ni) jednome (drukčije) osim sa dozvolom (dopuštenjem) Allaha; i poučavaju se (ono, onome) što šteti njima, a neće koristiti njima; a zaista već su znali zaista ko je sebi kupio njega, nema za njega u (tom) potonjem (tj. drugom, budućem) svijetu od udjela (tj. nikakvoga udjela u dobru).....", i (GLAVA) Njegovoga govora, uzvišen je: "..... i neće se spasiti (izvjesni) mađioničar (ili: nikakav podmetač čarolija) gdje (god) je došao.", i Njegovoga govora: "..... pa zar dolazite (toj) čaroliji, a vi ste viđači (tj. a vi vidite).", i Njegovoga govora: "..... pričinja se k njemu od njihove čarolije da one (toljage, štapovi) žure (trče).", i Njegovoga govora: "I od zla (izvjesnih žena) velikih puhačica u (izvjesne) uzlove."

A "velike puhačice (pljuvačice)" su (izvjesne žene) mađioničarke (podmetačice čarolija, magija, sihira, sihira). "... omađijavate se (podmeće se vama čarolija).", (to) je (značenja) "tu'ammevne" (zaslijepljujete se, oslijepljujete se, bivate oslijepljeni).

PRIČAO NAM JE Ibrahim, sin Musa-a, izvijestio nas je 'Isa, sin Junusa, od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Omađio je poslanika Allaha (tj. Podmetnuo je čarolije poslaniku Allaha), pomilovao ga Allah i spasio, (jedan) čovjek iz (plemena) Zurejka (Zurejkovića), govori se njemu (tj. ime je tome čovjeku) Lebid, sin Aasama, čak (tako da) je bio poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (u takvom stanju da) se pričinja (pričinjavalo se) k njemu da on činjaše (izvjesnu) stvar, a nije činio nje (te stvari - veli se da mu se je pričinjavalo da je imao spolni odnos sa svojom ženom, a nije ga imao). Te kada je bio jednoga dana ili jedne noći, a on je kod mene, ali on je molio se i molio se, zatim je rekao:

"O Aišo! Da li si opazila da je Allah riješio meni o (onome) što sam tražio rješenje Njemu od njemu (tj. riješio je meni ono za što sam tražio rješenje od Njega o tome). Došla su meni dva čovjeka, pa je sjeo jedan (od) njih dvojice kod moje glave, a drugi kod mojih dviju nogu, pa je rekao jedan (od) njih dvojice svome drugu:

"Šta je bol (ovoga) čovjeka?" Pa je rekao: "Omađijan (tj. On je onaj kome je podmetnuta čarolija)." Rekao je: "Ko je omađio njega?" Rekao je: "Lebid, sin Aasama." Rekao je: "U kojoj stvari (U čemu)?" Rekao je: "U češlju, i dlaki (iščupanoj prilikom češljanja češljem) i pokrivaču (omotaču, cjevčici praznoj) zametka palme, (pokrivaču) muškome." Rekao je: "A gdje je on (tj. A gdje je to stavljeno)?" Rekao je: "U bunaru Zervan."

Pa je došao njemu (tome bunaru) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, u (među nekim) ljudima od svojih drugova. Pa je došao, pa je rekao: "O Aišo! Kao da je njegova voda (voda toga bunara) odvar (otopina izvjesne) kne, i kao da su glave (tj. vrhovi) njegovih palmi glave (izvjesnih) sotona." Rekla sam: "O poslaniče Allaha! Pa zar nisi tražio izvaditi njega (tj. zar nećemo izvaditi tu čaroliju)?" Rekao je: "Već je izliječio (ili: zaštitio, sačuvao) mene Allah (od daljega djelovanja na mene te čarolije), pa sam mrzio da podižem (uzdižem, uzvitlavam) na (izvjesne) ljude u njemu (tj. zbog njega - zbog toga podmetanja čarolije neko) zlo." Pa je zapovjedio za njega (za taj bunar), pa se je zakopao (tj. zatrpao).

(Napominje se da je "bi'run bunar" u arapskom jeziku ženskoga roda.)

Slijedio je njega ('Isa-a) Ebu Usamete, i Ebu Damrete i Ibnu Ebu Zinad od Hišama. A rekao je Lejs i Ibnu 'Ujejneta od Hišama: U češlju i pozderu (otpacima koji ostanu nakon češljanja lana-ketena, u tome je podmetnuta ta čarolija). Govori se "el-mušatatu" je (ono) što izađe od (izvjesne) kose kada se je (neko) češljao. A "el-mušakatu" je od pozdera (otpadaka) lana (koji se je češljao, grebenima se razvlačio).

(Dakle po nekima je u smješi predmeta kojima se je pravila ta čarolija bilo zubaca od češlja i kose, a po nekima zubaca od češlja i pozdera. Po obadva predanja u smješi je bilo muškoga omotača, pokrivača, prazne cjevčice palminoga zametka. Riječ "muštun" znači češalj, a znači još i: jedna široka kost u plečki, plećima; šuplje kosti stopala, jedna mala biljka zvana "vučiji češalj". Zbog toga se i tumačenja razilaze o tome šta je, u stvari, bilo u predmetima koji su stavljeni u smješu te čarolije. Ipak, većina smatra da se radilo o češlju i zupcima češlja, a ne o nekome drugome predmetu koji može da znači riječ "muštun".)

GLAVA:

Idolopoklonstvo (Mnogoboštvo) i čarolija (mađija, magija, sibir) su od (izvjesnih) upropaštavačica (tj. od osobina, od griješnih djela koja upropaštavaju, uništavaju).

PRIČAO MI JE Abdulaziz, sin Abdullaha, pričao mi je Sulejman od Sevra, sina Zejda, od Ebul-Gajsa, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Odstranjajte se (izvjesnih djela) upropaštavačica:

Udruživanje sa Allahom (nečega i nekoga, tj. Idolopoklonstvo, mnogoboštvo) i (izvjesna) čarolija (mađija)."

GLAVA:

Da li (će da) se traži izaći (izvaditi, da se izvadi izvjesna) čarolija?

A rekao je Katadete: Rekao sam Seidu, sinu Musejjeba: "Čovjek (neki što) je sa njim (neka) čarolija ili se omađija od svoje žene (tj. ili mu se podmetnu čarolije da ne može vršiti spolni odnošaj, odnos sa svojom ženom), da li će se odriješiti od njega (tj. da li će se skinuti sa njega ta čarolija) ili (će) se odučiti (njemu, ili: da li će se on liječiti odučavanjem)?" Rekao je: "Nema štete s njim (tj. u tome)! Hoće (oni) s njim samo (izvjesno) popravljavanje (stanja onoga ko je u takvom stanju da je: omađijan ili mu je napravljeno da ne može općiti spolno sa ženom), pa što se tiče (onoga) što koristi (nekome), pa nije se zabranilo ono (to, tj. skidati čaroliju je korisno, pa to nije ni zabranjeno - na to su mislili oni učenjaci koji su to skidanje odobrivali).

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, rekao je: čuo sam Ibnu Ujejneta (da) govori:

Prvi ko je pričao nama za njega (misli, valjda, na sljedeći hadis) je Ibnu Džurejdž (i) govori (tj. govoreći on): pričao mi je rod Urveta od Urveta. Pa sam pitao Hišama o njemu (o hadisu), pa je pričao nama od svoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Bio se je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, omađijao (tj. podmetnuti su mu bili sihiri, čarolije, čini), čak (tako da) vidaše (tj. da smatraše) da on dolazi (svojim) ženama, a ne dolazi njima (tj. da on smatraše da spolno opći sa svojim ženama, a ne on spolno ne opći s njima - a u stvarnosti ne opći spolno s njima).

Rekao je Sufjan: A ovo je najžešće što biva (što bude) od (izvjesne) čarolije (mađije, magije) kada je bilo (tj. kada bude to) tako.

Pa je rekao: "O Aišo! (Ili: O Aiša!) Zar nisi znala da je Allah već riješio (dao riješenje, rješenje) meni o (onome) što sam (za što sam) tražio rješenje Njemu (od Njega) o njemu (o tome). Došla su meni dva čovjeka, pa je sjeo jedan (od) njih dvojice kod moje glave, a drugi kod mojih dviju nogu. Pa je rekao (onaj) koji je kod moje glave (onome) drugome:

"Šta je umu (ovoga) čovjeka (tj. Šta je ovome čovjeku)?" Rekao je: "Omađijan (je)." Rekao je: "A ko je omađio njega?" Rekao je: "Lebid, sin Aasama, (jedan) čovjek iz Zurejkovića, saveznik (nekih) Židova, bio je dvoličnjak (licemjerac)." Rekao je: "A u čemu (ili: A sa čime mu je napravio mađije, čarolije)?" Rekao je: "U češlju i pozderu (u otpatku lana, ketena)." Rekao je: "A gdje je (to)?" Rekao je: "U pokrivaču (tj. omotaču, praznoj

cjevčici) zametka (doslovno: jednoga zametka), muškom (tj. muškom pokrivaču, omotaču toga zametka) pod (jednim bunarskim) kamenom u bunaru (zvanom) Zervan."

("Re'ufetun" je bunarski kamen, po jednim na vrhu bunara s kojim se bunar pokriva, a po drugima na dnu bunara na koji sjedne, stane onaj ko čisti, koji čisti bunar, a po trećima to je kamen koji se pojavi prilikom kopanja bunara i koji se ne može izvaditi ni razbiti zbog tvrdoće.)

Rekla je: Pa je došao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (tome) bunaru, čak (tako da) je tražio izaći njemu (tj. tražio je da se izvadi ono - ta čarolija), pa je rekao:

"Ovo je (To je taj) bunar koji je (taj isti što) se je pokazao on meni, i kao da je njegova voda odvar (otopina izvjesne) kne (kane) i kao da su njegove palme glave (izvjesnih) sotona." Rekao je: Pa se tražilo izaći (njemu - čaroliji - iz bunara, tj. Pa je izvađena ta čarolija). Rekla je: Pa sam rekla: "Pa zar ne? To jest: Odučavao sebi (tj. Pa zar nisi sebi odučavao protiv te čarolije, mađije?)."

(Izraz "nušretun" je odučavanje protiv ludila i odučavanje za ozdravljenje onoga ko je obolio od podmetnutoga sihira, čarolija. Od toga izraza je i glagol "nešere, i neššere i teneššere". Ti glagoli imaju i drugo značenje, ali onda im je infinitiv "nešrun": prostrijeti, širiti, raširiti.)

Pa je rekao: "Zar ne? (To jest: Pazi!) Tako mi Allaha pa već je izliječio mene (Allah), a mrzim da podižem (uskovitlavam, uzdižem) na jednoga od (izvjesnih) ljudi (neko) zlo (tj. a ne volim da i na koga uzdignem ikakvo zlo)."

GLAVA

(izvjesne) čarolije.

PRIČAO NAM JE Ubejd, sin Ismaila, pričao nam je Ebu Usamete od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše rekla je:

Omađijao (Očarao, Očarolijao) se je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, čak (tako da - čak do te mjere da) zaista on (na momente zapadne u takvo stanje da) se zaista pričinja k njemu da on čini (izvjesnu) stvar, a nije činio nju (a u stvari je ne čini, a u stvarnosti ne čini nju). Te kada je bio jednoga dana, a on je kod mene, molio je Allaha i molio Ga je. Zatim je rekao:

"Zar nisi opazila, o Aišo, da je Allah već riješio meni o (onome) što sam tražio rješenje Njemu o njemu (za ono za što sam tražio rješenje od Njega o tome)." Rekla sam: "A šta je to, o poslaniče Allaha?" Rekao je:

"Došla su mi dva čovjeka, pa je sjeo jedan (od) njih dvojice kod moje glave, a drugi kod mojih dviju nogu. Zatim je rekao jedan (od) njih dvojice svome drugu:

"Šta je bol (ovoga) čovjeka?" Rekao je: "Omađijan (Očarolijan je)." Rekao je: "A ko je omađijao (omađio) njega?" Rekao je: "Lebid, sin Aasama, (izvjesni) Židov iz Zurejkovića." Rekao je: "U čemu je to?" Rekao je: "U češlju, i dlaki (izvađenoj, iščupanoj češljanjem) i pokrivaču (omotaču jednoga) zametka, muškom." Rekao je: "Pa gdje je ono (tj. Gdje je to stavljeno)?" Rekao je: "U bunaru Zu Ervanu."

Rekao je: Pa je otišao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, u (tj. sa nekim) ljudima od svojih drugova ka (tome) bunaru, pa je gledao ka njemu, a na njemu (tj. a okolo njega) su (neke) palme. Zatim se je vratio ka Aiši, pa je rekao:

"Tako mi Allaha zaista kao da je njegova (od tog bunara) voda odvar (otopina izvjesne) kne (krne, tj. kao da se je u njegovu vodu stavila kna i onda se razmutila da se rastopi, otopi) i zaista kao da su njegove palme (koje su bile oko bunara) glave (izvjesnih) sotona (đavola)." Rekla sam: "O poslaniče Allaha! Pa da li si izvadio njega (tj. tu čaroliju)?" Rekao je: "Ne. Što se tiče mene, pa već je ozdravio (zaštitio, sačuvao u daljem toku) mene Allah i izliječio me je. A plašim (A bojim) se da uzdižem na (izvjesne) ljude od (tj. zbog) njega (sihira neko) zlo." I zapovjedio je za njega (za taj bunar), pa se zakopao (tj. zatrpao - dakle: zatrpan je, zakopali su ga, zatrpali su ga).

GLAVA:

Zaista od (izvjesne) jasnoće (tj. od izvjesne ljepote izražavanja) je (jedna, neka) čarolija (tj. to je jedna vrsta, jedan oblik čarolije, mađije, magije).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Zejda, sina Eslema, od Abdullaha, sina Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da su ono došla dva (nekakva) čovjeka od (izvjesnoga) istoka (tj. od istoka Medine), pa su govorili njih dva. Pa su se čudili (divili izvjesni) ljudi zbog njihove jasnoće (tj. zbog njihovoga govorništva, lijepoga izražavanja), pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista od (izvjesne) jasnoće je (neka takva da je) zaista (jedna) čarolija." Ili: "Zaista neka (od te) jasnoće je (neka, jedna) čarolija (mađija, opsjena)."

(Jedan od pripovjedača sumnja o tome kako je rekao Muhamed a.s..)

GLAVA

(izvjesnoga) lijeka sa (izvjesnom dobrom vrstom) datula (hurmi) zbog (izvjesne) čarolije (tj. da se odbije i pokvari, digne čarolija).

("Adžvetun" su najbolja vrsta datula čija boja udara na crno, i rastu većinom u Medini, ili samo u Medini, i veli se da su potomci onih datula koje je svojom rukom sadio Muhamed a.s..)

PRIČAO NAM JE Alija, pričao nam je Mervan, izvijestio nas je Hašim, izvijestio nas je 'Amir, sin Sa'da, od svoga oca, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ko je izjutra jeo (tj. Ko izjutra jede, pojede - a to će reći: Ko doručkuje u) svakom danu (nekoliko) datula (jedući on) crnkastu datulu, nije škodio (tj. neće škoditi, nauditi) njemu (nikakav) otrov, a ni (nikakva, ikakva) čarolija (u) tom danu ka (tj. do te) noći."

A rekao je (neko drugi) osim njega (osim Alije): Sedam datula (hurmi ko pojede izjutra svaki dan).

PRIČAO NAM JE Ishak, sin Mansura, izvijestio nas je Ebu Usamete, pričao nam je Hašim, sin Hašima: čuo sam 'Amira, sina Sa'da, čuo sam Sa'da, bio zadovoljan Allah od njega, (da) govori: Čuo sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Ko je izjutra pojeo (tj. Ko pojede izjutra) sedam datula, vrsnih datula (crnih) nije štetilo (tj. neće štetiti) njemu (u) tom danu (nikakav) otrov, a ni (čarolija)."

GLAVA:

"Nema ptice iz glave ubijenoga!"

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Hišam, sin Jusufa, izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, od Ebu Selemeta, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Nema trčanja (bolesti), i nema bolesti koja uzima stomak (ili zmije u stomaku koja ubija kada se izgladni, ili nesretnosti u mjesecu saferu), i nema ptice iz glave ubijenoga koja oblijeće domove živih rođaka dok ne osvete ubijenoga (tj. i nema ptice osvetnice iz glave ubijenoga)!" Pa je rekao (jedan) Beduin:

"O poslaniče Allaha! Pa šta je umu (izvjesnih) deva (koje) budu u (izvjesnome) pijesku (zdrave i čile) kao da su one (izvjesne) srne (košute), pa se pomiješala sa njima (izvjesna) deva šugava, pa ošuga njih?" Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Pa ko je dao trčati (šugi na) najprvu (tj. Ko je doveo bolest na prvu tu oboljelu devu, odakle je došla bolest na prvu devu koja se je ošugala)?"

A od Ebu Selemeta (koji) je čuo Ebu Hurejreta poslije (da) govori: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neka ne dogoni na vodu nipošto čovjek koji ima bolesne deve na čovjeka koji ima zdrave deve (tj. na vodu onu na koju dogoni svoje deve čovjek koji ima zdrave deve)."

I zanijekao je (nije priznavao) Ebu Hurejrete hadis (toga slučaja, ili toga svoga pričanja) najprvoga (prvoga). Rekli smo (k Ebu Hurejretu):

"Zar nisi pričao da ono nema trčanja (hodanja, prelaženja bolesti)?" Pa je smrsio u abesinskom (jeziku, tj. Pa je govorio nešto nerazumljivo, smršeno na abesinskom jeziku). Rekao je Ebu Selemete: Pa nisam vidio njega (Ebu Hurejreta da) je zaboravio (ijedan) hadis (drugi) osim njega (osim ovoga).

GLAVA:

"Nema trčanja (hodanja, prelaženja bolesti)!"

PRIČAO NAM JE Seid, sin 'Ufejra, rekao je: pričao mi je Ibnu Vehb od Junusa, od Ibnu Šihaba rekao je: izvijestio me je Salim, sin Abdullaha, i Hamzete da je Abdullah, sin Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Nema trčanja (bolesti), i nema zloslutnje (zla) od načina leta ptica! Zlosrećnost (izvjesna) je samo u tromi (u troje): u (izvjesnome) konju (kobili), i (izvjesnoj) ženi i (izvjesnoj) kući (domu)."

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije rekao je: pričao mi je Ebu Selemete, sin Abdurahmana, da je Ebu Hurejrete rekao: Zaista je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Nema trčanja (bolesti)."

Rekao je Ebu Selemete, sin Abdurahmana: Čuo sam Ebu Hurejreta od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Ne dajte dolaziti vodi (izvjesnom) čovjeku čije su deve bolesne na (vodu onoga) čovjeka čije su deve zdrave."

A od Zuhrije rekao je: izvijestio me je Sinan, sin Ebu Sinana, Duelija da je Ebu Hurejrete, bio zadovoljan Allah od njega, rekao: Zaista je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Nema trčanja (bolesti)!" Pa je ustao (jedan) Beduin pa je rekao: "Da li si vidio (tj. Šta misliš za izvjesne) deve (koje) budu u (izvjesnim) pijescima (u pijesku, tj. u izvjesnim pješćarama, pjeskovitim predjelima) primjerima (izvjesnih) srna (košuta, tj. slične srnama po čilosti i zdravlju), pa dođe mu (tom stadu deva izvjesna) deva šugava, pa se ošugaju (i ostale deve)?" Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Pa ko je dao trčati (šugi na tu devu) najprvu (prvu koja se je ošugala)?"

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Beššara, pričao nam je Muhamed, sin Džafera, pričao nam je Šubete, rekao je: čuo sam Katadeta od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Nema trčanja (bolesti), i nema zloslutnje (zla) od načina leta ptica! A zadivljuje me (izvjesni) dobar znak (predosjećaj, tj. dobra slutnja, slutnja na dobro)." Rekli su: "A šta je (izvjesni) dobar znak (dobra slutnja)?" Rekao je: "Riječ (neka) lijepa."

GLAVA

(onoga) što se spominje o otrovu (koji je stavljen u hranu da otruje) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

Predao je njega (tj. hadis o tom otrovu, pokušaju trovanja) Urvete od Aiše, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Lejs od Seida, sina Ebu Seida, od Ebu Hurejreta da je on rekao:

Pošto se je osvojio Hajber, poklonila se je poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (jedna) ovca, (a) u njoj je (jedan) otrov. Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Sakupite mi (onoga) ko je bio ovdje od (tih) Židova!" Pa su se sakupili oni njemu. Pa je rekao njima poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista ja sam pitalac (tj. Ja ću pitati) vas o (jednoj) stvari, pa da li ste vi istiniti meni (tj. da li ćete mi reći istinu) o njoj?" Pa su rekli: "Da, o Ebul-Kasime!" Pa je rekao njima poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ko je vaš otac?" Rekli su: "Naš otac je omsica (iks - taj-i-taj)." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Sлагali ste (tj. Lažete). Nego vaš otac je omsica (ipsilon)." Pa su rekli: "Bio si istinit (tj. Istinu si rekao), i dobro si učinio." Pa je rekao: "Da li ste vi istiniti meni o (jednoj) stvari ako sam pitao (tj. ako budem pitao) vas o njoj?" Pa su rekli: "Da, o Ebul-Kasime. A ako smo slagali (tj. ako slažemo) tebi, znao si (tj. znaćeš) našu laž kao što si znao nju (kada smo ti slagali) o našem ocu." Pa je rekao njima poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ko su stanovnici Vatre (tj. pakla)?" Pa su rekli: "Bićemo u njoj lako (tj. malo vremena), zatim ćete zastupiti nas u njoj." Pa je rekao njima poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Udaljite se u nju (poniženi)!"

(Izraz "Ihse" je riječ kojom se tjera pas: "Udalji se, odlazi!" Negdje se pas tjera sa izrazom: "Oš!" A negdje sa izrazom: "Šibe!" A to sve znači: "Udalji se ponižen tamo dalje odavde!".)

"Tako mi Allaha nećemo zastupiti (naslijediti, nećemo doći iza) vas u njoj nikada!" Zatim je rekao njima: "Pa da li ste vi istiniti meni o (jednoj) stvari ako sam pitao (ako budem pitao) vas o njoj?" Rekli su: "Da." Pa je rekao: "Da li ste učinili (tj. stavili vi) u ovu (poklonjenu, darovanu) ovcu (neki, jedan) otrov?" Pa su rekli: "Da." Pa je rekao: "Šta je nosilo (tj. navelo vas) na to?" Pa su rekli: "Htjeli smo, ako si bio (jedan) veliki lažac, (da) tražimo mira (odmora) od tebe (tj. da te se otresemo, riješimo). A ako si bio (jedan) vjerovijesnik, nije štetio (tj. pa neće štetiti) tebi (taj otrov)."

GLAVA

pijenja (izvjesnoga) otrova i (izvjesnoga) lijeka sa njim, i sa (onim) što se je bojati od njega i (izvjesnoga lijeka) nevaljaloga (nečistoga).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Abdulvehhaba, pričao nam je Halid, sin Harisa, pričao nam je Šubete od Sulejmana rekao je: čuo sam Zekvana (da) priča od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Ko se je otisnuo (tj. Ko se otisne, baci se namjerno) od (tj. sa nekoga) brda, pa je ubio svoju osobu (sam sebe na taj način, dakle: ko se ubije, ko izvrši samoubistvo na taj način), pa on je u vatri pakla otiskuje (otiskivaće) se (baca se, bacaće se) u njemu bivajući vječno, učinjen (tj. ostavljen) vječno u njoj uvijek. I ko se je napio otrova (tj. Ko popije neki otrov), pa je ubio svoju osobu (pa se ubije, pa umre na taj način), pa njegov otrov je u njegovoj ruci (i) pije ga u vatri pakla bivajući vječno, učinjen (ostavljen) vječno u njoj uvijek. I ko je ubio svoju osobu (I ko se ubije) sa (nekim) željezom (komadom željeza), pa njegovo željezo je u njegovoj ruci (i) udara (probada) s njime u svoj stomak (probadaće svoj stomak) u vatri pakla bivajući vječno, učinjen (ostavljen) vječno u njemu uvijek."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Selama, izvijestio nas je Ahmed, sin Bešira, Ebu Bekr, izvijestio nas je Hašim, sin Hašima, rekao je: izvijestio me je 'Amir, sin Sa'da, rekao je:

čuo sam svoga oca (da) govori: čuo sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Ko je izjutra jeo (tj. Ko doručkuje) sa sedam datula, izvrsnih (crnih) datula, nije štetio (tj. neće štetiti, neće nauditi) njemu (u) tome danu (nikakav) otrov, a ni čarolija."

GLAVA

mlijeka (izvjesnih) magarica.

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Sufjan od Zuhrije, od Ebu Idrisa Havlanije, od Ebu Sa'lebeta Hušenije, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Zabranio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, jedenje svakoga posjednika (vlasnika, imaoca zuba) očnjaka od (svake) zvijeri.

(To jest: Zabranio je da se jede meso od zvijeri koje imaju očnjake zube, deraće zube slične onima u divljih svinja, lavova, pasa i slično. Izraz "nabun" znači i kljova od slona. Većina učenjaka je mišljenja da je i mlijeko i žuč zabranjeno upotrebljavati od onih životinja čije je meso zabranjeno jesti, jer se mlijeko izlučuje iz mesa, odnosno iz organa koji se nalaze u mesu i u direktnoj su vezi sa mesom tih životinja. Prema tome mlijeko magarice i žuč zvijeri su zabranjeni za upotrebu. Neki, međutim, kažu da je dozvoljeno upotrebljavati mlijeko magarice i žuč zvijeri, i to porede sa mlijekom žene koja doji dijete, i kažu: ljudsko meso nije dozvoljeno jesti, a mlijeko ljudsko je dozvoljeno upotrebljavati za hranu.)

Rekao je Zuhrija: A nisam čuo njega (spomenuti hadis dugo vremena u svome životu), čak (tako da) sam došao (u) Siriju (i onda ga čuo). A povećao je Lejs (u pričanju još i ovo): Pričao mi je Junus od Ibnu Šihaba rekao je: I pitao sam ga (Ebu Idrisa): "Da li (da) se čistimo (za molitvu) ili (da) pijemo mlijeka (izvjesnih, tj. domaćih) magarica, ili žuč (izvjesne) zvijeri ili mokraće (mokraće izvjesnih) deva?" Rekao je (Ebu Idris): "Već su bili (izvjesni) muslimani (običaj da) se liječe s njima (sa tim stvarima za koje pitaš), pa neće vidjeti (tj. pa ne vide oni) u tome (nikakve) štete. Pa što se tiče mlijeka (domaćih) magarica, pa već je doprlo nama da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, zabranio njihova mesa, a nije doprla nama (vijest) o njihovim mlijecima (tj. o njihovom mlijeku nikakva) zapovjed, a ni zabrana. A što se tiče žuči (svake) zvijeri, rekao je Ibnu Šihab:

"Izvijestio me je Ebu Idris Havlanija da je Ebu Sa'lebeta Hušenija izvijestio njega da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, zabranio jedenje svakoga posjednika (imaoca zuba) očnjaka od (svake) zvijeri."

GLAVA:

Kada je pala (izvjesna, domaća) muha u (izvjesnu) posudu.

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Ismail, sin Dža'fera, od 'Utbeta, sina Muslima, slobodnjaka (plemena) Tejmovića, od 'Ubejda, sina Hunejna, slobodnjaka

(plemena) Zurejkovića, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Kada je pala (tj. Kada padne, upadne domaća) muha u posudu jednoga (od) vas, pa neka smoči (zagnjuri) nju, svu nju, zatim neka baci (izbaci, odbaci) nju, pa (tj. jer) zaista u jednom (od) njezina dva krila je (jedan, neki) lijek, a u drugome je (jedna, neka) bolest."

(Do danas ljudska nauka i znanje zna da muha nosi mnogo štetnih bakterija koje su uzročnici mnogih oboljenja, ali to ne znači da muha ne nosi sa sobom nešto i korisno. To će, možda, nauka da otkrije poslije. Ajnija lijepo kaže da i pčela, koja je slična muhi, pored toga što proizvodi i spravlja med, i smatra se samo kao korisna - i ona ima nešto kod sebe što nije prijatno, a to je žalac kojim se brani i ubada i na koji ispušta pri ubodu kiselinu koja peče, i koja je jedna vrsta otrova. Dakle, svaka životinja ima nešto i štetno, ali i korisno kod sebe. Tako je, svakako, i sa muhom. To će se, vjerovatno, vidjeti.)